

บทเพลงพัฒนาเทคนิคเปียโนสำเนียงไทย

นางสาวจารุวรรณ สุริยวรรณ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository(CUIR)

are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

MUSIC COMPOSITION : PIANO ETUDES IN THAI ASPECT

Miss Jaruwan Suriyawan

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Fine and Applied Arts Program in Fine and Applied Arts

Faculty of Fine and Applied Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2011

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

บทเพลงพัฒนาเทคนิคเปียโนสำเนียงไทย

โดย

นางสาวจารุวรรณ สุริยวรรณ

สาขาวิชา

ดุริยางคศิลป์ตะวันตก

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ศาสตราจารย์ ดร.วีระชาติ เปรมานนท์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

รองศาสตราจารย์ ธงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา

คณะกรรมการศาสตราจารย์พาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยรับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาดุริยางคศิลป์บัณฑิต

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกรณ์ ดิษฐพันธุ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.ณัชชา พันธุ์เจริญ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ศาสตราจารย์ ดร.วีระชาติ เปรมานนท์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(รองศาสตราจารย์ ธงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.รามสูร สีตลาเย็น)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวไล ตันจันทร์พงศ์)

จารุวรรณ สุริยวรรณ : บทประพันธ์เพลง : บทเพลงพัฒนาเทคนิคเปียโนสำเนียงไทย.
(MUSIC COMPOSITION : PIANO ETUDES IN THAI ASPECT) อ. ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก : ศ.ดร.วีรชาติ เปรมานนท์, อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม : รศ.ธงสรวง
อิศรางกูร ณ อยุธยา, 185 หน้า.

การเป็นนักเปียโนที่ประสบความสำเร็จนั้นต้องอาศัยปัจจัยหลายประการ ซึ่งนอกจาก
ความรู้ความเข้าใจในดนตรีแล้วสิ่งที่สำคัญที่สุดคือเทคนิคการเล่นเปียโน ดังนั้น การเล่นบทเพลง
Etude จึงถือเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาศักยภาพด้านเทคนิคการเล่นเปียโนได้ อย่างไรก็ตาม
บทเพลง Etude ที่มีอยู่ในปัจจุบันนั้น ได้ประพันธ์ขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการเล่นของนักเปียโนเฉพาะ
ด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น และส่วนใหญ่ไม่เหมาะกับผู้ที่มีความผูกพันกับวัฒนธรรมแบบเอเชีย ทั้งนี้
เนื่องจากบทเพลง Etude ส่วนใหญ่ประพันธ์โดยชาวยุโรป จึงยากที่จะทำให้นักเปียโนจากต่าง
วัฒนธรรมเกิดความซาบซึ้งด้านดนตรีในอีกวัฒนธรรมหนึ่ง ดังนั้นการประพันธ์บทเพลง Etude ที่
มีสำเนียงที่แสดงออกถึงความเป็นไทยจึงเป็นสิ่งจำเป็น บทเพลง Etude ที่ประพันธ์ขึ้นนี้ยังอาจ
สร้างแรงบันดาลใจแก่นักเปียโนรุ่นใหม่เพื่อพัฒนาเป็นนักเปียโนที่มีเทคนิคและรูปแบบการเล่นที่
หลากหลาย

ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นนี้จึงเป็นการประพันธ์ Etude ขึ้นใหม่ทั้งหมด บทเพลงฝึกเทคนิค
เปียโนสำเนียงไทยชุดนี้ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 30 บทเพลง จำแนกตามเทคนิคที่ต้องการพัฒนา
ออกเป็น 3 เทคนิค คือเทคนิคการเล่นกลุ่มโน้ตตั้งแต่ 2 ตัวไปจนถึงกลุ่มใหญ่, เทคนิคการเล่นโน้ต
เรียงระดับ และเทคนิคการเล่นคุณลักษณะเสียงแบบต่างๆ ซึ่งในแต่ละบทเพลงจะมีคำแนะนำใน
การฝึกซ้อมเพื่อให้ผู้เล่นสามารถฝึกเทคนิคเปียโนด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สาขาวิชา ศิลปกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2554

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

5186802735 : MAJOR FINE AND APPLIED ARTS

KEYWORDS : PLAYING PIANO/ PIANO PRACTICE PIECES/ THAI ETUDES

JARUWAN SURIYAWAN : MUSIC COMPOSITION : PIANO ETUDES IN THAI ASPECT. ADVISOR : PROF. WEERACHAT PREMANANDA, D.Mus., CO - ADVISOR : ASSOC. PROF. TONGSUANG ISRANGKUN, 185 pp.

Being a successful pianist is relied on several factors and the most practical way is to practice with musical understanding on the effective methods. Apart from understanding the music, piano technical skill has been considered to be an important factor. Etude, which is the combination of song and exercise, has been one the most effective approaches to improve the piano techniques. However, most of the etudes were composed to fulfill a specific technique or pianistic methodologies. Furthermore, they had usually been composed to fit the European's physical and culture. This creates difficulty, for a number of pianists who are not acquainted to European traditions will hardly be appreciative to foreign cultures. The Piano Etudes in Thai Aspect is specifically designed for Asian pianist utilizing the Thai traditional music aspect as the unique tool in enhancing musical ability and skill of the pianist. Therefore, the composition is implemented Thai melodic structure and rhythmic cultural features as methodological inspiring. These etudes will inspire young pianists to develop themselves and eventually become professionals.

The totally composed of 30 etudes, can be classified into three groups as techniques for playing group of notes starting from two notes, techniques for playing scales and arpeggios, and techniques for playing articulations. Each piece has instructions on practicing so that the pianists can practice their techniques effectively.

Field of Study : Fine and Applied Arts

Academic Year : 2011

Student's Signature

Advisor's Signature

Co-advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องบทเพลงพัฒนาเทคนิคเปียโนสำเนียงไทยชุดนี้ ผู้เขียนวิทยานิพนธ์ได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลือจากคณาจารย์ประจำสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านศาสตราจารย์ ดร.วีรชาติ เปรมานนท์ ที่ได้ให้ความกรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์ธงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม นอกจากนี้ ท่านศาสตราจารย์ ดร.ณัชชา พันธุ์เจริญ ยังได้กรุณารับเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ท่านรองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ ธรรมบุตร อาจารย์ ดร.รามสูร สีตลายัน และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวไล ตันจันทรพงศ์ ที่ได้กรุณารับเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ซึ่งผู้เขียนขอขอบพระคุณคณาจารย์ตามที่กล่าวมาข้างต้นทุกท่านเป็นอย่างสูง

อนึ่ง ผู้เขียนขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในการให้ทุนการศึกษา แก่ข้าพเจ้า และขอขอบคุณเพื่อนนิสิตปริญญาเอก หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิตทุกท่าน ที่เสนอข้อชี้แนะต่างๆ ผู้เขียนใคร่ขอขอบคุณนักเปียโนทุกท่านที่ได้มาเป็นผู้แสดงผลงานเหล่านี้ และครอบครัวของผู้เขียนที่ให้การสนับสนุนด้วยดีเสมอมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ซ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	1
สมมติฐานการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการประพันธ์เพลง.....	2
วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
บทที่ 2 บทเพลง Etude	4
บทที่ 3 อรรถาธิบายบทประพันธ์และเทคนิคการเล่น.....	20
1. บทเพลง Etude No.1.....	22
2. บทเพลง Etude No.2.....	24
3. บทเพลง Etude No.3.....	26
4. บทเพลง Etude No.4.....	28
5. บทเพลง Etude No.5.....	31
6. บทเพลง Etude No.6.....	34
7. บทเพลง Etude No.7.....	37
8. บทเพลง Etude No.8.....	39

หน้า

9. บทเพลง Etude No.9.....	42
10. บทเพลง Etude No.10.....	45
11. บทเพลง Etude No.11.....	48
12. บทเพลง Etude No.12.....	50
13. บทเพลง Etude No.13.....	52
14. บทเพลง Etude No.14.....	56
15. บทเพลง Etude No.15.....	58
16. บทเพลง Etude No.16.....	61
17. บทเพลง Etude No.17.....	64
18. บทเพลง Etude No.18.....	68
19. บทเพลง Etude No.19.....	70
20. บทเพลง Etude No.20.....	74
21. บทเพลง Etude No.21.....	77
22. บทเพลง Etude No.22.....	80
23. บทเพลง Etude No.23.....	83
24. บทเพลง Etude No.24.....	87
25. บทเพลง Etude No.25.....	91
26. บทเพลง Etude No.26.....	94
27. บทเพลง Etude No.27.....	98
28. บทเพลง Etude No.28.....	100
29. บทเพลง Etude No.29.....	103
30. บทเพลง Etude No.30.....	106
บทที่ 4 บทสรุปและข้อแนะนำ.....	110
รายการอ้างอิง.....	112
ภาคผนวก.....	114
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	185

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

เปียโนเป็นเครื่องดนตรีที่ได้รับความนิยมอย่างสูงในปัจจุบัน นักเปียโนที่ประสบความสำเร็จต้องมีเทคนิคการเล่นที่ดี วิธีการที่จะช่วยในการพัฒนาเทคนิคการเล่นคือการที่นักเปียโนเล่นบทเพลงเพื่อใช้ในการพัฒนาศักยภาพเทคนิคการบรรเลงดนตรีที่เรียกว่า Etude ตามคำนิยามของท่านศาสตราจารย์ ดร.ณัชชา พันธุ์เจริญ (2552: 122, 365) ระบุว่า Etude เป็นบทฝึกขั้นสูงที่ช่วยพัฒนาเทคนิคในการเล่นดนตรีเป็นการเฉพาะ ดังนั้นลักษณะพิเศษของบทเพลงกลุ่มนี้คือการที่ผู้ประพันธ์เน้นพัฒนาทักษะการเล่นเปียโนในเทคนิคต่างๆ เนื่องจากมีจุดประสงค์เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพทางด้านเทคนิคด้านใดด้านหนึ่งของนักดนตรี นอกจากนี้บทฝึกหลายบทสามารถใช้ในการแสดงคอนเสิร์ตได้ด้วยเนื่องจากมีความไพเราะและมีคุณค่าทางดนตรีเหมือนบทเพลงที่ใช้แสดง

บทเพลงประเภทบทฝึกนี้ประพันธ์ขึ้นเพื่อให้นักเปียโนใช้พัฒนาเทคนิคการเล่นเปียโนในด้านต่างๆ บทเพลงประเภทนี้ได้รับความนิยมประพันธ์กันมากในช่วงศตวรรษที่ 19 โดยนักประพันธ์เช่น Carl Czerny, Muzio Clementi, Frédéric Chopin, Franz Liszt, Claude Debussy และ György Ligeti อย่างไรก็ตาม บทเพลงประเภทนี้มักมีความยาก ผู้เล่นต้องอาศัยระยะเวลาในการฝึกฝน จึงเหมาะสำหรับนักเปียโนในระดับขั้นสูง

ปัจจุบันนักเปียโนชาวไทยใช้การเล่นบทเพลงฝึกเทคนิคเปียโนเพื่อเป็นการพัฒนาเทคนิคเปียโนของตนเองเช่นเดียวกับนักเปียโนชาติอื่นๆ ซึ่งบทเพลงฝึกเทคนิคเปียโนเหล่านี้เกือบทั้งหมดประพันธ์ขึ้นโดยชาวตะวันตกทั้งสิ้น จึงทำให้นักเปียโนตะวันออกโดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวไทยอาจไม่เข้าใจลึกซึ้งในวัฒนธรรมเหล่านั้น บทเพลงพัฒนาเทคนิคเปียโนที่มีสำเนียงไทยจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้นักเปียโนชาวไทยได้สัมผัสถึงวัฒนธรรมด้านดนตรีในสำเนียงไทย รวมไปถึงพัฒนาเทคนิคการเล่นเปียโนของตน และมีแรงจูงใจในการฝึกซ้อมเพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อสร้างบทประพันธ์เพลงพัฒนาเทคนิคเปียโนสำเนียงไทยบทใหม่
2. เพื่อศึกษาวิจัยและพัฒนาเทคนิคการเล่นเปียโนในรูปแบบและวิธีการใหม่
3. เพื่อสืบสานปรัชญาและวัฒนธรรมแบบไทยสู่นักเปียโนและผู้ฟังรุ่นใหม่

4. เพื่อสร้างบทประพันธ์ที่เหมาะสมสำหรับบรรเลงในคอนเสิร์ตหรือเป็นบทเพลงสอบหรือการแข่งขัน

สมมติฐานการวิจัย

1. บทเพลง Etude สามารถช่วยในการพัฒนาเทคนิคนักเปียโนได้
2. บทเพลง Etude ที่มีอยู่ประพันธ์ขึ้นโดยชาวยุโรป ซึ่งมีความเหมาะสมกับวัฒนธรรมและสรีระของชาวยุโรป จึงทำให้นักเปียโนตะวันออกโดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวไทยอาจไม่เข้าใจลึกซึ้งในวัฒนธรรมเหล่านั้น

ขอบเขตของการประพันธ์เพลง

ผู้ประพันธ์ได้กำหนดขอบเขตการประพันธ์เพลง ดังนี้

1. เป็นบทประพันธ์เพลงในรูปแบบสำเนียงไทย
2. เป็นบทประพันธ์สำหรับเครื่องดนตรีเปียโน

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. ศึกษาเทคนิคการเล่นเปียโนที่จำเป็นต้องใช้ โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มโครงสร้าง คือ
 - 1.1 การเล่นกลุ่มโน้ต
 - 1.2 การเล่นโน้ตเรียงระดับ ได้แก่ การเล่นบันไดเสียงเรียงเสียง (Diatonic Scales), การเล่นบันไดเสียงแบบครึ่งเสียง (Chromatic Scales), การเล่นโน้ตแยก (Arpeggios) และการเล่นแนวทำนอง (Melodic Lines)
 - 1.3 การเล่นคุณลักษณะเสียง (Articulations) ได้แก่ การเล่นเชื่อมต่อกันระหว่างโน้ต (Legato) การเล่นที่ไม่เชื่อมต่อกันระหว่างโน้ต (Non-Legato) การเล่นเสียงสั้น (Staccato)
2. ดำเนินการสร้างแนวทำนองหลัก (Theme) และโมทีฟ (Motive) ของแต่ละบทเพลง
3. จัดแนวทำนองและเสียงประสานโดยมีการสอดแทรกรูปแบบการฝึกเทคนิคเปียโนในแต่ละบทเพลง
4. ปรับแต่งบทเพลงพร้อมทั้งใส่รายละเอียดการใช้โน้ต, การควบคุมลักษณะเสียง และระดับความดัง รวมถึงคำแนะนำการฝึกซ้อมในแต่ละบทเพลง
5. จัดพิมพ์และนำเสนอเป็นรูปเล่มวิทยานิพนธ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

งานวิจัยนี้นำเสนอบทเพลงที่เป็นการประพันธ์ขึ้นใหม่ทั้งหมด ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์บทเพลง เพื่อมุ่งเน้นการฝึกเทคนิคเปียโนโดยเฉพาะ ซึ่งประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ มีดังต่อไปนี้

1. ได้บทประพันธ์เพลงพัฒนาเทคนิคเปียโนในสำเนียงไทยบทใหม่
2. ได้องค์ความรู้ในเรื่องเทคนิคการเล่นเปียโนในรูปแบบและวิธีการใหม่
3. ทำให้นักเปียโนและผู้ฟังรุ่นใหม่มีความรู้สึกรับรู้และเข้าถึงวัฒนธรรมแบบไทย
4. ได้บทเพลงที่สามารถนำไปใช้บรรเลงในการแสดงคอนเสิร์ต การสอบ หรือการแข่งขัน
5. ได้องค์ความรู้ที่สามารถนำไปเป็นแนวทางในการจัดทำแบบเรียนเปียโนต่อไป
6. สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้ประพันธ์ได้ประพันธ์บทเพลงฝึกเทคนิคของเครื่องดนตรีอื่นๆ

ต่อไป

บทที่ 2

บทเพลง Etude

Etude เป็นบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นเพื่อช่วยพัฒนาทักษะการควบคุมร่างกายของนักเปียโน เพื่อให้สามารถเล่นเปียโนได้อย่างไพเราะยิ่งขึ้น นักประพันธ์จะเป็นผู้กำหนดแนวคิดการประพันธ์ เพื่อให้ให้นักเปียโนสามารถฝึกเทคนิคต่างๆ ที่ต้องการได้ เช่น การเล่นบันไดเสียง, การเล่นโน้ตแยก หรือการเล่นคอร์ด ในการเล่นบทเพลง Etude นี้ นักเปียโนจะต้องเล่นเพลงโดยเลือกใช้เทคนิคเปียโนที่ถูกต้องเหมาะสม และยังต้องนำเสนอความไพเราะทางดนตรีอีกด้วย ซึ่งถ้าทำการศึกษาบทเพลง Etude อย่างถูกต้องแล้ว จะสามารถพัฒนาทักษะการเล่นของตนได้เป็นอย่างดีได้

บทเพลง Etude ที่มีอยู่ทั่วไปนั้นมุ่งเน้นทั้งด้านความไพเราะในการเล่น และด้านการพัฒนาทางด้านเทคนิคที่ใช้ในการเล่น บทเพลง Etude บางบทจะพิจารณาเพียงเทคนิคใดเทคนิคหนึ่งเพียงอย่างเดียว แต่บางบทก็มีการผสมผสานเทคนิคที่ต้องการฝึกหลายๆ เทคนิคเข้าไว้ด้วยกัน

ประเภทของ Etude

1. Etude ที่เน้นการฝึกเทคนิคเปียโนเป็นการเฉพาะ

บทเพลง Etude ในกลุ่มนี้ถูกแต่งขึ้นโดยนักประพันธ์ทั้งในศตวรรษที่ 19 และ 20 ถือได้ว่าเป็นรูปแบบการประพันธ์ Etude แบบแรก มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ให้นักเปียโนที่บรรเลงสามารถพัฒนาทักษะการใช้นิ้วทั้งในเรื่องของความคล่องแคล่ว, ความเป็นอิสระระหว่างนิ้วและความรวดเร็วในการเล่น (Schoenberg, 1987, 86) บทเพลงส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นชุด ซึ่งประพันธ์ขึ้นโดยมีรูปแบบที่ซ้ำๆ เพื่อพัฒนาทักษะการใช้นิ้ว บทเพลง Etude แต่ละชุดจะใช้ชื่อซึ่งจะบ่งบอกถึงเทคนิคเปียโนที่ต้องการฝึก ตัวอย่างเช่น การฝึกโน้ตช่วงคู่แปด, การฝึกการเล่นโน้ตระดับแบบ trills เป็นต้น ซึ่งบทเพลงแต่ละชุดจะเน้นเทคนิคใดเทคนิคหนึ่งเท่านั้น

2. Etude แบบแปรทำนอง

บทเพลง Etude ในกลุ่มนี้จะเพิ่มอารมณ์ความรู้สึกทางดนตรีมากขึ้นกว่าการเน้นการฝึกเทคนิคการเล่นเปียโนเพียงอย่างเดียว บทเพลง Etude ที่เป็นที่รู้จักและมีลักษณะอยู่ในกลุ่มนี้เป็นของ Brahms, Liszt และ Schumann โดยเทคนิคเปียโนที่ต้องการฝึกจะถูกปรับให้เหมาะสมในแต่ละรูปแบบการแปรทำนอง

3. Etude แบบทั่วไป

บทเพลง Etude ในกลุ่มจะมีชื่อขึ้นต้นด้วย Etude แต่จะไม่ได้บอกถึงเทคนิคเปียโนที่ต้องการฝึก ไม่มีรูปแบบหรือแบบแผนของการฝึก บทเพลง Etude ที่อยู่ในกลุ่มนี้ที่เป็นที่รู้จักคือ บทเพลงของ Chopin และ Scriabin บทเพลงในกลุ่มนี้มีความหลากหลายทั้งด้านเทคนิคและอารมณ์ดนตรี โดยมีความแตกต่างระหว่างนักประพันธ์แต่ละคน บทเพลง Etude ในกลุ่มนี้อาจมีการผสมผสานรูปแบบอื่นๆ เช่น Toccata Etude, Nocturne Etude, Fugue-Etude เป็นต้น

“

บทเพลง Etude ของ Carl Czerny

Carl Czerny (21 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1791 ถึง 15 กรกฎาคม ค.ศ. 1857) ผู้เป็นทั้งนักเปียโน, นักประพันธ์ และครูสอนเปียโนชาวออสเตรีย Czerny ได้ประพันธ์บทเพลง Etude สำหรับเปียโนซึ่งได้รับอิทธิพลจากครูของเขาซึ่งได้แก่ Muzio Clementi, Johann Hummel, Antonio Salieri และ Ludwig van Beethoven ลูกศิษย์ของเขาที่เป็นที่รู้จัก ได้แก่ Liszt, Kullak และ Leschetizky

บทเพลง Etude ของ Czerny ที่ได้รับความนิยมมีดังต่อไปนี้

1. ชุดบทเพลง Op. 139 มีชื่อว่า 100 Progressive studies for the Piano

ชุดบทเพลงนี้ประกอบไปด้วยบทเพลงที่เหมาะสมสำหรับนักเปียโนระดับกลาง โดยมีลักษณะเป็นบทเพลงสั้นๆ แนวทำนองมีรูปแบบซ้ำไปซ้ำมา

2. ชุดบทเพลง Op. 261 มีชื่อว่า 125 Exercises for Passage-Playing

ชุดบทเพลงนี้เป็นบทเพลงสั้นๆ เพื่อฝึกการเล่นช่วงแนวทำนองย่อยที่มีความหลากหลายเหมาะสมสำหรับนักเปียโนระดับกลางจนถึงระดับสูง

3. ชุดบทเพลงที่ Op. 299 มีชื่อว่า The School of Velocity

บทเพลงในชุดนี้ส่วนใหญ่ประกอบด้วยโน้ตเช็ทสองชั้นและโน้ตเช็ทสามชั้น เพื่อช่วยในการฝึกความเร็วของการใช้นิ้ว โดยจะประกอบไปด้วยการไล่บันไดเสียง, การเล่นคอร์ดแตก และการเล่นโน้ตแยก บทเพลงชุดนี้เหมาะสำหรับนักเปียโนตั้งแต่ระดับกลางจนถึงระดับสูง

4. ชุดบทเพลงที่ Op. 337 มีชื่อว่า 40 Daily Studies

ชุดบทเพลงนี้ประกอบไปด้วยบทเพลงที่มีลักษณะเป็นท่อน โดยแบ่งแต่ละท่อนด้วยเครื่องหมายที่ให้เล่นซ้ำ ซึ่งในแต่ละท่อนของบทเพลงจะต้องเล่นซ้ำตามจำนวนรอบที่กำหนดไว้ตอนต้นของบทเพลง

5. ชุดบทเพลงที่ Op.599 มีชื่อว่า Practical Method for Beginners

บทเพลงในชุดนี้มีลักษณะเป็นท่อน ซึ่งในแต่ละท่อนจะเน้นการฝึกเทคนิคการบรรเลงเปียโนในรูปแบบต่างๆ บทเพลงนี้เหมาะสำหรับนักเปียโนขั้นต้นจนถึงขั้นกลาง

6. ชุดบทเพลงที่ Op.718 มีชื่อว่า 24 Studies for the Left Hand

บทเพลงในชุดนี้มีการเล่นทั้ง 2 มือ แต่มือขวาจะเป็นการเล่นแนวบรรเลงคลอประกอบ

7. ชุดบทเพลงที่ Op. 740 มีชื่อว่า The Art of Finger Dexterity

บทเพลงชุดนี้เหมาะสำหรับนักเปียโนในระดับสูง โดยชื่อบทเพลงแต่ละบทจะแสดงเทคนิคที่ใช้อยู่ในบทเพลง

8. ชุดบทเพลงที่ Op. 777 มีชื่อว่า Five-finger Studies

บทเพลงชุดนี้ประกอบด้วยบทเพลงสั้นๆ สำหรับเด็กในระดับขั้นต้น โดยมือขวาจะอยู่ในตำแหน่งการใช้นิ้ว 5 นิ้ว (Five finger positions) ส่วนมือซ้ายจะเล่นแนวบรรเลงคลอประกอบเพื่อทำให้เกิดคอร์ดแบบเรียงเสียง (Diatonic Chord) บทเพลงชุดนี้สามารถนำไปใช้สำหรับผู้เริ่มเล่นเปียโนเพื่อฝึกทักษะการอ่านโน้ตแบบทันทัน

9. ชุดบทเพลงที่ Op. 821 มีชื่อว่า 160 Eight-Measure Exercises

บทเพลงชุดนี้เหมาะสำหรับนักเปียโนระดับสูง เพื่อช่วยในการฝึกเทคนิคในการเล่น และถือได้ว่าเป็นบทเพลงชุดที่มีความยากชุดหนึ่งของ Czerny

10. ชุดบทเพลงที่ Op. 823 มีชื่อว่า The Little Pianist

บทเพลงชุดนี้ประกอบด้วยบทเพลงสำหรับผู้หัดเล่นเปียโน แม้ว่าบางบทจะมีความยากเกินไปสำหรับระดับดังกล่าวก็ตาม แต่บทเพลงชุดนี้ก็ช่วยให้ผู้เล่นมีความคุ้นเคยกับรูปแบบของโน้ตที่จะพบได้บ่อยครั้งเมื่อเล่นเปียโน

11. ชุดบทเพลงที่ Op. 849 มีชื่อว่า New Studies in Technique

บทเพลงชุดนี้ประพันธ์ขึ้นเพื่อเป็นบทเพลงเตรียมความพร้อมก่อนที่จะเล่นชุดบทเพลงที่ Op.299 หรือที่มีชื่อว่า School of Velocity สิ่งที่เน้นในบทเพลงชุดนี้คือการไล่บันไดเสียงและการเล่นโน้ตแยก (Wikipedia Foundations, 2011)

บทเพลง Etude ของ Frederic Chopin

Frederic Chopin (1 มีนาคม ค.ศ. 1810 ถึง 17 ตุลาคม ค.ศ. 1849) ผู้เป็นทั้งนักเปียโนและนักประพันธ์ชาวโปแลนด์ บทเพลง Etude ของ Chopin นั้นประกอบไปด้วย บทเพลง 3 ชุด สำหรับการเดี่ยวเปียโน มีบทเพลงรวมทั้งสิ้น 27 บทเพลง ประกอบไปด้วยบทเพลง Opus ที่

10 ประกอบด้วย 12 บทเพลง, Opus ที่ 25 ประกอบด้วย 12 บทเพลง และชุดที่ 3 ไม่มีเลข Opus ประกอบด้วย 3 บทเพลง

บทเพลง Etude เป็นบทเพลงที่ประกอบไปด้วยเทคนิคการเล่นขั้นสูงซึ่งมีความยาก เน้นในการฝึกและแก้ไขเทคนิคการเล่นของนักเปียโน บทเพลง Etude ที่ได้รับความนิยมจนถึงปัจจุบัน ได้แก่ Czerny และ Hanon ซึ่งแม้ว่าจะได้รับการยอมรับในด้านเทคนิคการฝึกมือและนิ้วแต่บทเพลงดังกล่าวเน้นขาดการพัฒนาด้านองค์ประกอบทางด้านดนตรี เนื่องจากเนื้อหาของบทเพลงส่วนใหญ่เป็นรูปแบบการเล่นแบบซ้ำๆ และไม่ได้แสดงออกถึงลักษณะทางดนตรี

บทเพลง Etude ของ Chopin สามารถกล่าวได้ว่าเป็นบทเพลงที่มีลักษณะความไพเราะทางดนตรี โดยบทเพลง Etude ทั้ง 27 บทเพลงของ Chopin นั้นยังคงมีลักษณะอยู่บนพื้นฐานของบทเพลง Etude นั่นคือ เป็นบทเพลงที่ใช้เพื่อการฝึกและพัฒนาเทคนิคการเล่นสำหรับนักเปียโน อย่างไรก็ตาม บทเพลง Etude ของ Chopin มีลักษณะทางดนตรีเฉพาะ ไม่เหมือนกับบทเพลงที่มีรูปแบบซ้ำๆ ของ Czerny การเล่น Etude ของ Chopin นั้นต้องใช้อารมณ์ความรู้สึกมากกว่าการเล่นตามตัวโน้ตให้ถูกต้องตามที่ผู้ประพันธ์เขียนไว้ นักเปียโนจึงนิยมเลือกบทเพลง Etude ของ Chopin ซึ่งเป็นบทเพลงยุคโรแมนติก เป็นหนึ่งในบทเพลงพร้อมแสดง Chopin แทบจะไม่ได้ตั้งชื่อบทเพลงของเขาไว้ ส่วนใหญ่จะใช้การเรียกตามชุดและลำดับเพลง บทเพลง Etude ต่างๆของ Chopin นั้นจะมีสิ่งที่เหมือนกันในทุกบทเพลง นั่นคือเทคนิคการเล่นเชื่อมต่อกันระหว่างโน้ต บทเพลง Etude ของ Chopin ได้เปลี่ยนแปลงรูปแบบบทเพลง Etude ที่เน้นเพียงการฝึกเทคนิคเพียงอย่างเดียวไปสู่บทเพลงที่มีเรื่องราว แสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึก และพัฒนาเทคนิคการเล่นของนักเปียโนในเวลาเดียวกันได้

1. บทเพลง Etude Op. 10

ผลงานชุดนี้ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1833 ซึ่งเขาได้อุทิศให้กับ Franz Liszt ประกอบด้วย 12 บทเพลง

Name	Key	Name	Key
Etude Op. 10, No. 1	C major	Etude Op. 10, No. 7	C major
Etude Op. 10, No. 2	A minor	Etude Op. 10, No. 8	F major
Etude Op. 10, No. 3	E major	Etude Op. 10, No. 9	F minor
Etude Op. 10, No. 4	C-sharp minor	Etude Op. 10, No. 10	A-flat Major

Name	Key	Name	Key
Etude Op. 10, No. 5	G-flat major	Etude Op. 10, No. 11	E-flat major
Etude Op. 10, No. 6	E-flat minor	Etude Op. 10, No. 12	C minor

2. บทเพลง Etude Op.25

ผลงานชุดนี้ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1837 ประกอบด้วย 12 บทเพลง

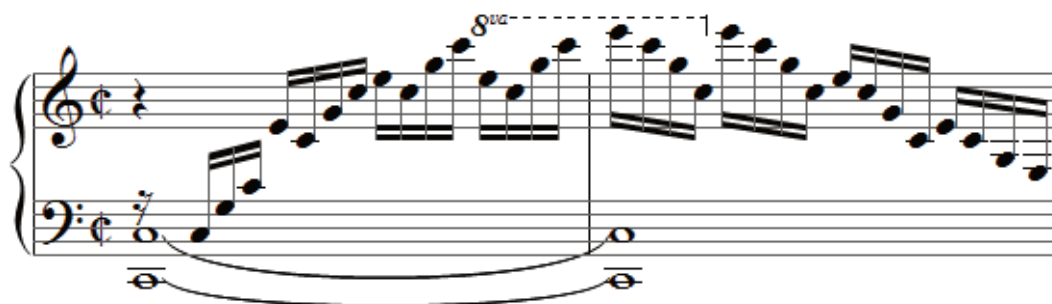
Name	Key	Name	Key
Etude Op. 25, No. 1	A-flat major	Etude Op. 25, No. 7	C-sharp minor
Etude Op. 25, No. 2	F minor	Etude Op. 25, No. 8	D-flat major
Etude Op. 25, No. 3	F major	Etude Op. 25, No. 9	G-flat major
Etude Op. 25, No. 4	A minor	Etude Op. 25, No. 10	B minor
Etude Op. 25, No. 5	E minor	Etude Op. 25, No. 11	A minor
Etude Op. 25, No. 6	G-sharp minor	Etude Op. 25, No. 12	C minor

3. บทเพลง Etude ในชุดนี้มีชื่อว่า “Trois nouvelles études” ไม่มีการกำหนดเลข Opus เพราะว่าเป็นบทเพลงชุดนี้มีรายละเอียดทางเทคนิคและเสียงประสานที่ไม่เหมือนกับ Op.10 และ Op.25 ผลงานชุดนี้ Chopin ได้แต่งให้กับหนังสือเรียนเปียโนของ Ignaz Moscheles and François-Joseph Fétis

Name	Key
Étude No. 1	F minor
Étude No. 2	A-flat major
Étude No. 3	D-flat major

ตัวอย่างบทเพลง Etude ของ Chopin

Etude Op.10 No.1 C Major

บทเพลงนี้เน้นการฝึกการเคลื่อนที่ของมือขวา, การเคลื่อนที่และการแทนที่นิ้วของนิ้ว 1 กับนิ้ว 5, การเล่นเสียงให้ต่อเนื่องในอัตราเร็วแบบ Allegro ในขณะที่เล่นผู้เล่นต้องรักษาความเร็วและระดับเสียง, การควบคุมเสียงระหว่างมือซ้ายและมือขวา โดยจะต้องแสดงลักษณะทางดนตรีของโน้ตแยกที่กำหนดไว้ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่ Chopin ต้องการให้นักเปียโนได้พัฒนาเทคนิคการเล่นในเรื่องดังกล่าว

Etude Op.10 No.2 A minor

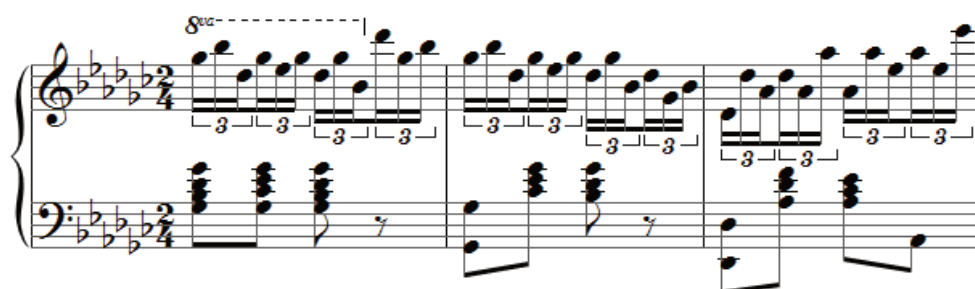
บทเพลงนี้เน้นการใช้นิ้ว 3, 4 และ 5 โดยการเป็นลักษณะการเคลื่อนที่แบบครึ่งเสียงในอัตราความเร็วสูง ซึ่งทำให้ผู้เล่นได้ฝึกการข้ามนิ้ว, ความเป็นอิสระระหว่างนิ้ว และการเล่นคอร์ดภายใต้แนวทำนองที่ความเร็วสูง

Etude Op.10 No.3 E Major

บทเพลงของ Chopin บทนี้เป็นบทเพลงหนึ่งที่ได้รับคามนิยมอย่างมาก เทคนิคการเล่นที่ใช้สำหรับฝึกในบทเพลงนี้คือ การเล่นเชื่อมต่อกันระหว่างนิ้วที่มีความซับซ้อนทั้งในมือขวาและมือซ้าย ประกอบด้วยแนวทำนองจำนวน 3 แนวด้วยกันคือ แนวท่วงทำนองหลัก แนวเล่นคลอประกอบ และยังมีแนวเสียงประสานที่สามที่มีลักษณะเป็นโน้ตเชบิตสองชั้นซึ่งปรากฏอยู่ในทั้งมือซ้ายและมือขวา

Etude Op.10 No.5 G-flat Major

บทเพลงนี้เป็นหนึ่งในบทเพลงที่มีชื่อเสียงของ Chopin โดยมือขวาจะเล่นโน้ตสามพยางค์ที่มีอัตราจังหวะเร็วและอยู่บนบันไดเสียงแบบห้าเสียง ในขณะที่มือซ้ายจะเล่นทำนองเพลงที่อยู่ในรูปคอร์ดและโน้ตเพิ่มเติมเพื่อให้ครบตามรูปแบบของบันไดเสียง G-flat Major ความยากของการเล่นบทเพลงนี้อยู่ที่มือขวา โดยโน้ตในมือขวาจะอยู่บนคีย์ดำทั้งหมด รวมทั้งต้องรักษาการเล่นให้เสียงเชื่อมต่อกันระหว่างนิ้ว ในขณะที่เดียวกันยังคงต้องรักษาอัตราความเร็วไว้ด้วย ซึ่งจะทำให้หนักเป็ยโน้ตผิดพลาดได้ง่าย นอกจากนั้นในบทเพลงนี้ Chopin ได้กำหนดอัตราความเข้มของเสียงไว้มากกว่าเพลงอื่นๆ

Etude Op.10 No.12 C Minor

บทเพลงนี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นบทเพลงที่ดีที่สุดเพลงหนึ่งของ Chopin นิยมเรียกว่า Revolutionary เนื่องจากเชื่อว่าถูกประพันธ์ขึ้นในช่วงเกิดการปฏิวัติยิดกรุงวอร์ซอว์โดยรัสเซียในปี ค.ศ. 1831 ความยากของบทเพลงจะอยู่ในมือซ้ายที่ต้องมีการเคลื่อนที่อย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม หากมีการใช้นิ้วที่เหมาะสมก็จะสามารถทำให้เล่นได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้บทเพลงนี้ยังมีลักษณะของลักษณะรูปแบบจังหวะที่หลากหลาย ซึ่งหมายถึงลักษณะจังหวะหลายรูปแบบที่เล่นพร้อมกันในแนวต่างๆ และลักษณะของการข้ามจังหวะ (Cross-rhythm) ซึ่งก็คือการเน้นจังหวะที่ผิดไปจากการเน้นปกติ สิ่งที่ได้ฝึกในบทเพลงนี้คือ มือซ้ายได้ฝึกการเล่นโน้ตแยก, บันไดเสียง, ลักษณะต่างๆ ที่เป็นการเคลื่อนที่แบบครึ่งเสียงและการกระโดดของโน้ตเป็นระยะอย่างน้อยคู่สาม (Wikipedia Foundations, 2011 และ Tran, 1999)

บทเพลง Etude ของ György Ligeti

György Ligeti (28 พฤษภาคม ค.ศ.1923 – 12 มิถุนายน ค.ศ.2006) นักประพันธ์เพลงชาวฮังการีเรียนได้ประพันธ์ชุดบทเพลง Etude สำหรับการเดี่ยวเปียโน จำนวนทั้งสิ้น 18 บทเพลง ในช่วงปี ค.ศ. 1985 ถึง ค.ศ. 2001 ซึ่งบทเพลงดังกล่าวนี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นผลงานสร้างสรรค์ที่ดีที่สุดผลงานหนึ่งในช่วงบั้นปลายชีวิตของเขา และเป็นหนึ่งในชุดบทเพลงที่นิยมใช้ในการเรียนเปียโนในยุคศตวรรษที่ 20 โดยชุดบทเพลงดังกล่าวเป็นการรวบรวมเทคนิคการบรรเลงเปียโนขั้นสูงนำเสนอผ่านบทเพลง โดยมีรูปแบบที่คล้ายกับ Etude ของ Chopin, Liszt และ Debussy แต่จะเน้นแนวคิดเกี่ยวกับเทคนิคเปียโนใหม่ๆ ที่เป็นของเขาเองซึ่งได้นำเสนอในผลงานอื่นๆ มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1950

Ligeti เป็นผู้มีความสนใจในศาสตร์หลายๆ ด้านทั้งด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ดนตรีของแอฟริกันและวงดนตรีกามาแลนซึ่งเป็นวงดนตรีแบบแผนของอินโดนีเซีย จึงทำให้เขามีแนวคิดใหม่ๆ ในการประพันธ์ โดยเป็นการนำความรู้หลากหลายด้านมาผสมผสานกัน ซึ่งหลักการใหม่ที่เขาใช้เกี่ยวข้องกับการควบคุมลักษณะเสียงในรูปแบบจังหวะต่างๆ ที่หลากหลาย

ซึ่งหมายรวมถึงการบรรเลงพร้อมกันในรูปแบบลักษณะจังหวะที่แตกต่างกัน และการการบรรเลงแนวทำนองหลายแนวพร้อมกันในอัตราจังหวะที่แตกต่างกัน

ลักษณะรูปแบบจังหวะที่หลากหลายที่ใช้ในบทเพลง Etude สำหรับเปียโนของ Ligeti มีการใช้เทคนิคพื้นฐานที่คล้ายๆ กันซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น

1. Hemiola หมายถึงการเปลี่ยนแปลงความรู้สึกของอัตราจังหวะ ซึ่งเป็นเทคนิคที่ Schumann และ Chopin เคยใช้มาก่อน ซึ่งรูปด้านล่างเป็นตัวอย่างของ Hemiola ที่ใช้ในบทเพลง Ballade ของ Chopin แต่ของ Ligeti จะใช้อัตราส่วนที่แตกต่างกัน

2. ห้องที่มีความยาวของอัตราจังหวะที่ไม่เท่ากันทั้งมือขวาและมือซ้าย มีเพียงการใช้เส้นประเขียนเพื่อให้นักเปียโนใช้ในการสังเกตระหว่างบรรเลง และเพื่อช่วยในการอ่านโน้ตเท่านั้น

Ligeti ได้สร้างสรรค์รูปแบบการประพันธ์ใหม่เช่น Illusionary rhythm หรือจังหวะมายา ซึ่งเกิดจากการประพันธ์ให้มือซ้ายและมือขวามีรูปแบบทำนองของตนเอง เมื่อบรรเลงพร้อมกันเสียงที่ออกมาจะสอดคล้องประสานกันเปรียบเป็นจังหวะใหม่ ดังแสดงในรูป

Right Hand	
Left Hand	
Illusionary Rhythm	

ชุดบทเพลง Etude ของ Ligeti นั้นมีจำนวนทั้งสิ้น 18 บท โดยถูกแบ่งออกเป็นหนังสือ 3 เล่ม โดยเล่มแรก (ปี ค.ศ. 1985) มีจำนวนบทเพลงทั้งสิ้น 6 บท เล่มที่สอง 2 (ปี ค.ศ. 1988–1994) มีจำนวนบทเพลงทั้งสิ้น 8 บทและเล่มสุดท้าย (ปี ค.ศ. 1995–2001) มีบทเพลง Etude ทั้งสิ้น 4 บทเพลง ในตอนเริ่มต้น Ligeti ตั้งใจประพันธ์เพียง 12 บทเพลงเท่านั้น โดยแบ่งออกเป็น 2 เล่ม ซึ่งบทเพลงจะมีลักษณะเดียวกันกับ Etude ของ Debussy แต่ภายหลังจากเขาได้ประพันธ์บทเพลงเพิ่มขึ้นเพราะรักและเพลิดเพลินกับการประพันธ์เพลง ดังนั้น 4 บทเพลงสุดท้ายในหนังสือเล่มที่สามนั้นเปรียบเสมือนเป็นบทสรุปของชุดบทเพลงดังกล่าว ในความเป็นจริงแล้ว อาจกล่าวได้ว่าหนังสือเล่มที่สามยังไม่สำเร็จ ทั้งนี้เนื่องจากเขาตั้งใจจะเพิ่มเนื้อหาของบทเพลงให้มากขึ้น แต่เขาไม่สามารถทำได้ เนื่องจากอาการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นในช่วงบั้นปลายของชีวิต เมื่อเปรียบเทียบ

บทเพลง Etude ในหนังสือทั้งสามเล่มนั้นจะพบว่า บทเพลงในหนังสือเล่มที่สามค่อนข้างง่ายแต่มีการใส่รายละเอียดของเทคนิคเปียโนมากกว่าบทเพลงในเล่มที่หนึ่งและเล่มที่สอง

Etude เล่มที่หนึ่ง มีจำนวน 6 บทเพลง

บทเพลงที่ 1 มีชื่อว่า Désordre หรือชื่อภาษาอังกฤษว่า Disorder เป็นบทเพลงที่มีลักษณะรูปแบบจังหวะแบบที่มีความเร็วและมีความหลากหลายรูปแบบเล่นพร้อมกันในแนวต่างๆ การเคลื่อนที่ของมือนั้น มีทั้งเคลื่อนที่ขึ้นไปทางเสียงสูงและเคลื่อนที่ลงไปทางเสียงต่ำของคีย์เปียโน มือขวาจะกดเฉพาะคีย์ขาวในขณะที่มือซ้ายจะถูกกำหนดให้กดเฉพาะคีย์ดำเท่านั้น ซึ่งรูปแบบนี้จะทำให้มือทั้งสองข้างอยู่คนละโทนเสียง กล่าวคือมือขวาจะเป็นการเล่นบันไดเสียงแบบเรียงเสียง และในส่วนมือซ้ายจะเป็นบันไดเสียงห้าเสียง

บทเพลงที่ 2 มีชื่อว่า Cordes à vide หรือชื่อภาษาอังกฤษว่า Open Strings เป็นบทเพลงที่มีความง่ายซึ่งแตกต่างจากบทเพลงอื่นๆ ของเขาที่คอर्डจะค่อนข้างยากถึงยากมาก

บทเพลงที่ 3 มีชื่อว่า Touches bloquées หรือชื่อภาษาอังกฤษว่า Blocked keys มีรูปแบบจังหวะที่ต่างกัน 2 รูปแบบโดยการเล่นสอดประสานกัน โดยมีมือข้างหนึ่งจะเล่นทำนองที่มีลักษณะเร็ว แต่มืออีกข้างหนึ่งเป็นการเล่นโน้ตพร้อมกันในรูปแบบขั้นคู่

บทเพลงที่ 4 มีชื่อว่า Fanfares ในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นแนวหนึ่งเป็นแนวทำนอง ส่วนอีกแนวเป็นแนวโน้ตประกอบของบทเพลง มีการเปลี่ยนสลับแนวกันระหว่างแนวหลายครั้ง รูปแบบจังหวะของบทเพลงมีลักษณะที่หลากหลายโดยการเล่นพร้อมกันในแนวต่างๆ อีกทั้งเป็นการผสมผสานของจังหวะแบบ Aksak ของตะวันออกกลาง และแบบแนวซ้ำยืนพื้น (Ostinato) อัตราจังหวะที่ใช้ในบทเพลงนี้คือ $\frac{8}{8}$ ซึ่งคือการแบ่งจังหวะในท้องเพลงออกเป็นโน้ตเช็บตหนึ่งขั้น 8 ตัว ในรูปแบบ 3 + 2 + 3. (จังหวะแบบ Aksak มีเป็นลักษณะโครงสร้างจังหวะเป็นรูปแบบดนตรีพื้นเมืองแถบตะวันออกกลางโดยเฉพาะตุรกี อิหร่านและอัฟกานิสถาน มีลักษณะเป็นการผสมผสานของจังหวะที่ไม่เท่ากัน ตัวอย่างเช่น 2+3 และมีการพัฒนาเป็น 2+2+2+3 รูปแบบจังหวะนี้ถูกนำไปใช้ในผลงานของ Bela Bartok โดยเขายังคงแนวคิดโครงสร้างบทเพลงที่มีอัตราจังหวะ 8 จังหวะใน 1 ห้อง ซึ่งเป็นลักษณะที่พบโดยทั่วไปในบทเพลงตะวันตก แต่เขาได้ใช้การแบ่งอัตราจังหวะส่วนย่อยที่ไม่เท่ากัน เช่น 2+3+3 นักประพันธ์ยุคศตวรรษที่ 20 นิยมนำแนวคิดรูปแบบจังหวะนี้ลักษณะนี้มาใช้ในการประพันธ์ผลงาน)

บทเพลงที่ 5 มีชื่อว่า Arc-en-ciel หรือชื่อภาษาอังกฤษว่า Rainbow เป็นบทเพลงที่มีลักษณะเสียงดังและเบาเหมือนเส้นโค้ง ทำให้มีความรู้สึกเหมือนเป็นสายรุ้ง

บทเพลงที่ 6 มีชื่อว่า Automne à Varsovie หรือชื่อภาษาอังกฤษว่า Autumn in Warsaw หมายถึง “ฤดูใบไม้ผลิในกรุงวอร์ซอว์” ซึ่งหมายถึงรวมถึงงานเทศกาลดนตรีร่วมสมัยซึ่งจัดขึ้นทุกปีที่กรุงวอร์ซอว์ในฤดูใบไม้ร่วง เทคนิคที่ใช้ในบทเพลงนี้เป็นการไล่นิ้ว โดยตอนต้นของบทเพลงจะเป็นการไล่นิ้วจากส่วนบนของคีย์เปียโนมาถึงส่วนล่างของคีย์เปียโนที่อยู่ในช่วงท้ายของบทเพลง

Etude เล่มที่สอง มีจำนวน 8 บทเพลง

บทเพลงที่ 7 มีชื่อว่า Galamb Borong เป็นบทเพลงที่มีลักษณะจังหวะที่ช้าและเร็วสลับกันเหมือนกับการบรรเลงของวงดนตรี Balinese gamelan ซึ่งเป็นวงดนตรีพื้นเมืองของบาห์ลี

บทเพลงที่ 8 มีชื่อว่า Fém หรือชื่อภาษาอังกฤษว่า Metal ชื่อบทเพลงนั้นเป็นคำในภาษาอังกฤษที่แปลว่าโลหะ การประสานเสียงในเพลงนี้ใช้ลักษณะแบบคู้ห้าเปิด ส่วนแนวทำนองมีลักษณะเป็นประโยคเพลงสั้นๆ ที่มีการแบ่งประโยคแบบไม่ปกติ และไม่มีความสัมพันธ์กับแนวประสาน

บทเพลงที่ 9 มีชื่อว่า Vertige หรือชื่อภาษาอังกฤษว่า Dizziness ในระหว่างบรรเลงจะมีการแยกมือออกห่างกันเพื่อสร้างความรู้สึกที่เศร้าโศกอย่างไม่สิ้นสุด บทเพลงอยู่ในรูปแบบของบันไดเสียงโครมาติก

บทเพลงที่ 10 มีชื่อว่า Der Zauberlehrling หรือชื่อภาษาอังกฤษว่า The Apprentice Magician มีลักษณะท่วงทำนองที่เหมือนการเต้นรำ ซึ่งเกิดจากการเน้นด้วยวิธีบรรเลงแบบเสียงสั้นที่ปรากฏอยู่ตลอดทั้งเพลง

บทเพลงที่ 11 มีชื่อว่า En Suspens หรือชื่อภาษาอังกฤษว่า In suspense เป็นบทเพลงที่มีรูปแบบหกจังหวะต่อหนึ่งห้องในมือขวาและสี่จังหวะต่อหนึ่งห้องในมือซ้าย ประโยคเพลงมีความยาวที่ไม่เหมือนกับบทเพลงทั่วไป

บทเพลงที่ 12 มีชื่อว่า Entrelacs หรือชื่อภาษาอังกฤษว่า Interlacing ในบทเพลงนี้มีการเพิ่มระดับความดังของแนวทำนองโดยการเคลื่อนที่ของโน้ตจากทางด้านซ้ายขึ้นสู่ทางด้านขวาของคีย์เปียโน

บทเพลงที่ 13 มีชื่อว่า L'escalier du diable หรือชื่อภาษาอังกฤษว่า The devil's staircase) เป็นบทเพลงที่มีอัตราจังหวะที่มีความหลากหลาย และให้ความรู้สึกเหมือนเสียงระฆังที่ดังขึ้นในช่วงเวลาที่แตกต่างกันออกไป

บทเพลงที่ 14 มีชื่อว่า Coloanainfinita หรือชื่อภาษาอังกฤษว่า Infinite Column เป็นบทเพลงที่มีลักษณะของการไล่เลียดนอร์ดเรียงกันสูงขึ้น จึงทำให้เกิดความรู้สึกพุ่งสูงขึ้นตามรูปแบบคอร์ดดังกล่าวด้วย บทเพลงนี้เป็นบทเพลงที่ผ่านการปรับปรุงมาจากบทเพลงที่ 14 A

บทเพลงที่ 14 A มีชื่อว่า Coloanafarasfársit หรือชื่อภาษาอังกฤษว่า Column without End เป็นบทเพลงในรูปแบบแรกของบทเพลง Etude ที่ 14 แต่มีความยากเกินไป ทำให้ Ligeti ปรับเปลี่ยนการประพันธ์ของเขาด้วยการเปลี่ยนโครงสร้างของเสียงประสานโดยเขาได้ลดจำนวนของระดับเสียงที่ต้องเล่นในแต่ละมือ ต่อจากนั้นมีการจัดแบบแผนการประพันธ์เพลงให้เป็น Etude สำหรับเปียโนโดย Jurgen Hocker แต่มีนักเปียโนเพียงบางส่วนเท่านั้นที่ได้เล่นบทเพลงดังกล่าว

Etude เล่มที่สาม มีจำนวน 4 บทเพลง

บทเพลงที่ 15 มีชื่อว่า White on White เป็นบทเพลงที่เน้นการกดคีย์ขาวยกเว้นในช่วงท้ายของบทเพลง ช่วงต้นเพลงจะเป็นบทเพลงไล่เลียดนอร์ด(Canon)ที่ราบเรียบและตามด้วยอัตราจังหวะที่เร็วขึ้นในตอนกลาง

บทเพลงบทที่ 16 Pour Irina หรือชื่อภาษาอังกฤษว่า For Irina เป็นบทเพลง Etude อีกบทเพลงหนึ่งที่เริ่มต้นด้วยความนุ่มนวลแล้วค่อยๆ รุนแรงมากขึ้น เนื่องจากอัตราความเร็วที่เพิ่มขึ้นและการเพิ่มความดังของเสียง

บทเพลงบทที่ 17: À bout de soufflé หรือชื่อภาษาอังกฤษว่า Out of Breath เป็นบทเพลงที่มีการไล่เลียดนอร์ดแบบสองแนว (two-part canon) โดยตอนจบเป็นการเปลี่ยนจังหวะให้ช้าลงอย่างรวดเร็วและจบด้วยการกดคอร์ดด้วยเสียงที่เบา

บทเพลงบทที่ 18: Canon บทเพลงประกอบด้วยการเล่นสั้นๆ ระหว่างสองมือ โดยรอบแรกบรรเลงแบบมีชีวิตชีวา รอบที่สองเป็นแบบเร็วมาก และในตอนจบจะเป็นการเล่นที่ช้าและเบา (Wikipedia Foundations, 2011 และ Baik, 2009).

บทเพลง Etude ของ Alexander Scriabin

Alexander Scriabin (1872-1915) เป็นนักประพันธ์ชาวรัสเซีย เขาเริ่มประพันธ์โดยใช้หลักการประสานเสียงตามมาตรฐานของศตวรรษที่ 19 โดยมีลักษณะและรูปแบบที่เหมือนกับของ Chopin จากนั้นได้รับกระแสอิมเพรสชันนิซึม (Impressionism) ของ Debussy และ Ravel และได้พัฒนาจนเป็นระบบไร้ท่วงทำนอง (Atonality)

บทเพลงเปียโนของ Scriabin เมื่อพิจารณาด้านเทคนิคพบว่าเป็นบทเพลงที่ใช้ Pedal เพื่อเชื่อมโยงเสียงโดยมีการใช้ช่วงเสียงที่มีความกว้าง มีการใช้อัตราจังหวะที่ไม่เท่ากันเป็นกลุ่มๆ ในแต่ละช่วงของบทเพลง นอกจากนี้ในบางช่วงของบทเพลงยังมีการใช้นิ้วตื้นนิ้ว 8 และรูปคอร์ดที่เหมาะสมสำหรับคนมือใหญ่ รวมทั้งมีการใช้นิ้วตื้นระดับแบบ Trill เพื่อสร้างสีสันทางดนตรี

Scriabin มีผลงานมากมายไม่จะเป็นบทประพันธ์สำหรับวงออร์เคสตรา เช่น Symphony No.1 in E major Op.26 เป็นต้น และบทเพลงสำหรับเปียโนซึ่งมีหลายรูปแบบ ทั้ง Etude, Nocturne และ Prelude เป็นต้น บทเพลง Etude ของ Scriabin ที่นำมาพิจารณามีดังต่อไปนี้

1. Etude Op.2 No.1

บทเพลงนี้ใช้กุญแจเสียง C-sharp minor ในอัตราจังหวะ $\frac{3}{4}$ ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1887 ซึ่งถือได้ว่าเป็นบทเพลงในช่วง Scriabin ประสบความสำเร็จใหม่ๆ แนวทำนองของบทเพลงนี้แสดงออกถึงความรู้สึกสะเทือนอารมณ์และลักษณะของดนตรีแบบยิปซี มีแนวบรรเลงประกอบการเล่นโดยมือขวาและมือซ้ายจะเป็นการกดคอร์ดที่มีรูปแบบซ้ำๆ ซึ่งคอร์ดเหล่านี้ให้เสียงประสานที่ไพเราะ ความเข้มเสียงของบทเพลงมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาเพื่อแสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึก และเพิ่มความน่าสนใจ บทเพลงมีการเปลี่ยนกุญแจเสียงหลายครั้ง แต่ท่อนจบจะเป็นกุญแจเสียงที่ใช้ตอนเริ่มต้น บทเพลงนี้แม้ว่าจะมีอัตราจังหวะซ้ำและแสดงออกถึงอารมณ์ที่ซึ้งเศร้า แต่ก็เป็นการยากที่จะบรรเลงออกมาได้ไพเราะ

2. Etude Op.8 No.12

บทเพลงนี้ใช้กุญแจเสียง D-sharp minor ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1894 บทเพลงนี้ต้องใช้เทคนิคในการเล่นเปียโนที่หลากหลาย ทั้งการยืด – ขยายของมือเพื่อเล่นโน้ตที่เป็นขั้นคู่ลิบเบ็ด, การกระโดดในมือซ้าย, การกดคอร์ดแบบซ้ำๆ และการเล่นโน้ตช่วงคู่แปด

บทเพลงประกอบด้วยทั้งโมทีฟที่น่าตื่นตาตื่นใจ และพลิ้วไหวในช่วงแนวทำนองเสียงสูง โดยมีคอร์ดประกอบ ซึ่งลักษณะนี้เป็นลักษณะผลงานการสร้างสรรคของ Scriabin ในช่วงแรก บทเพลงมีอัตราความเร็วอยู่ที่ 1 นาทีมีโน้ตตัวดำ 100 ถึง 112 ตัว การเล่นมือขวามีลักษณะเป็นการเล่นโน้ตช่วงคู่แปดเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นในช่วงท่อนจบของเพลง ส่วนมือซ้ายจะเล่นแบบกระโดดจนถึงท่อนจบของเพลง อย่างไรก็ตามการกระโดดของมือซ้ายนั้นสามารถทดแทนได้โดยการใช้มือขวาเข้ามาช่วยในช่วงเสียงสูงของโน้ตในกุญแจเบส (Wikipedia Foundations, 2011)

บทเพลง Etude ของ Bela Bartok

Bela Bartok (ค.ศ. 1881 -1945) เป็นนักประพันธ์และนักเปียโนชาวฮังการี เขาได้รับการยอมรับว่าเป็นหนึ่งในนักประพันธ์ชาวฮังการีที่มีชื่อเสียงและยิ่งใหญ่มากที่สุดในศตวรรษที่ 20 เช่นเดียวกับ Liszt ผลงานที่สำคัญของเขาคือการวิเคราะห์เพลงพื้นบ้าน ซึ่งเขาเป็นหนึ่งในผู้ก่อตั้งดนตรีวิจิตรชาติพันธุ์ ผลงานที่เกี่ยวข้องกับEtudeที่ได้รับการยอมรับคือ Mikrokosmos เป็นชุดบทเพลง Etude ที่มีจำนวนทั้งสิ้น 153 บทเพลง โดยจัดพิมพ์ออกเป็น 6 ชุด ในช่วงระหว่างปี ค.ศ. 1926 ถึง 1939 บทเพลง Etude ของเขานั้นจะเริ่มจากชั้นเริ่มต้นไปจนถึงชั้นที่สามารถใช้แสดงได้นอกจากนั้นยังสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้ด้วย โดยชุดที่ 1 และ 2 เขาได้อุทิศให้ลูกชายของเขา สำหรับในชุดที่ 5 และ 6 นั้นเขาตั้งใจให้เป็นบทเพลงสำหรับการแสดงได้ Bartok ได้ระบุไว้ว่าบทเพลงเหล่านี้สามารถนำไปเล่นในเครื่องดนตรีอื่นๆได้ เช่น บทเพลงที่ 117, 118, 123 และ 145 เหมาะสำหรับการเล่นในฮาร์พซิคอร์ด

รายละเอียดของเทคนิคเปียโนในบทเพลงทั้ง 6 ชุดมีดังนี้

1. ชุดที่ 1: บทเพลงที่ 1 ถึงบทเพลงที่ 36

บทเพลงในชุดนี้ทั้ง 2 มือเป็นการเล่นในแนวเดียวกัน ความอิสระของนิ้วได้รับการพัฒนาโดยการเล่นในรูปแบบของการสอดทำนองเพลง 2 แนว รวมไปถึงการเล่นบทเพลงไล่เสียง

2. ชุดที่ 2: บทเพลงที่ 37 ถึงบทเพลงที่ 66

บทเพลงในชุดนี้เป็นการประพันธ์แบบ 2 แนว โดยการใช้แนวบรรเลงประกอบแบบไฮโมโฟนี คือมีลักษณะของแนวทำนองหลัก 1 แนว และมีแนวประสานในรูปคอร์ด, การเล่นเชื่อมต่อกันระหว่างนิ้ว, การเล่นเสียงสั้น และความเข้มของเสียง ในชุดนี้ยังมีบทเพลงสำหรับการเล่นเปียโน 2 ตัวและแบบฝึกเทคนิคเปียโน อีกด้วย

3. ชุดที่ 3: บทเพลงที่ 67 ถึงบทเพลงที่ 96

บทเพลงในชุดนี้ฝึกการเล่นกลุ่มนิ้ว 2 ตัวพร้อมกัน, การเล่นคอร์ด, การเล่นอัตราจังหวะที่ไม่เท่ากัน และการเปลี่ยนอัตราจังหวะ

4. ชุดที่ 4: บทเพลงที่ 97 ถึงบทเพลงที่ 121

บทเพลงในชุดนี้จะเน้นเทคนิคการเล่นที่ยากขึ้น โดยจะมีรูปแบบของการใช้เสียงกระด้างและจังหวะแบบ Bulgarian

5. ชุดที่ 5: บทเพลงที่ 122 ถึงบทเพลงที่ 139

บทเพลงในชุดนี้ฝึกการเล่นกลุ่มนิ้ว 2 ตัวพร้อมกัน, การเล่นคอร์ด, บันไดเสียงแบบเสียงเต็ม (Whole Tone Scale), จังหวะชัด และการเปลี่ยนอัตราจังหวะ

6. ชุดที่ 6: บทเพลงที่ 140 ถึงบทเพลงที่ 153

บทเพลงในชุดนี้จะเน้นเทคนิคการเล่นที่ยาก เช่น การเล่นบทเพลงเต็มลำตามจังหวะแบบ Bulgarian (อัตราจังหวะไม่คงที่ มีการเปลี่ยนแปลงเป็นช่วงๆ ทั้ง 5/8, 7/8, 8/8, 9/8 เป็นต้น) (James Friskin and Irwin Freundlich, 1973)

บทเพลงสามารถแบ่งระดับความยากออกได้ดังนี้

1. ชุดที่ 1 - 2: บทเพลงที่ 1-36 และ 37-66 เหมาะสำหรับผู้เริ่มต้น
2. ชุดที่ 3 - 4: บทเพลงที่ 67-96 และ 97-121 เหมาะสำหรับนักเปียโนระดับกลางและระดับสูง
3. ชุดที่ 5 - 6: บทเพลงที่ 122-139 และ 140-153 เหมาะสำหรับนักเปียโนอาชีพสำหรับใช้ในการแสดงคอนเสิร์ต

Bela Bartok กล่าวไว้ว่าบทเพลง Mikrokosmos ประพันธ์ขึ้นเพื่อใช้เป็นบทเรียนเปียโน โดยชุดที่ 1-4 เหมาะกับนักเปียโนตั้งแต่ระดับผู้เริ่มต้นไม่ว่าจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ บทเพลงดังกล่าวแต่งขึ้นเพื่อให้ครอบคลุมเทคนิคเปียโนที่จำเป็นต้องใช้ในช่วงเริ่มต้นของการเรียนเปียโน โดยบทเพลงชุดที่ 1-4 นั้นเหมาะสำหรับช่วง 1-2 ปีแรกของการเรียนเปียโน ซึ่งมีจุดสำคัญที่แตกต่างกับบทเรียนอื่นๆคือไม่มีการสอนด้านเทคนิคและทฤษฎี ซึ่ง Bartok คิดว่าควรเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำจะดีกว่า บทเพลงหลายๆ บทจะเน้นการฝึกเทคนิคเปียโนแบบเดียวกัน ซึ่งทำให้ครูและนักเรียนสามารถเลือกเล่นบทเพลงที่ต้องการได้ โดยไม่จำเป็นต้องเล่นทั้งหมดทุกเพลง Bartok แนะนำว่าในการเรียนไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับบทเพลง อีกทั้งอัตราจังหวะอาจมีการปรับเปลี่ยนตามความสามารถของผู้เรียนและดุลยพินิจของครู บทเพลง Mikrokosmos บางบทยังมีการฝึกการเล่นแบบเปียโน 2 ตัว เช่น บทเพลงที่ 43, 44, 55 และ 68 นอกจากนั้นยังมีบทเพลงประเภทที่มีการบรรเลงคลอประกอบด้วย เช่น บทเพลงที่ 65, 74, 95 และ 127 Bartok ยังแนะนำว่าสามารถนำ Mikrokosmos ไปใช้สำหรับการฝึกการอ่านโน้ตทันควัน (Sight-reading) อีกด้วย

บทเพลง Etude ของ Sergei Rachmaninoff

Rachmaninoff (1 เมษายน ค.ศ. 1873 ถึง 28 มีนาคม ค.ศ. 1943) มีความสามารถทั้งในด้านการเป็นนักประพันธ์, นักเปียโน และวาทยกร เขาได้รับการยกย่องในฐานะนักเปียโนที่มีความสามารถในการบรรเลงได้ไพเราะ และเป็นนักประพันธ์ในรูปแบบโรแมนติคที่ยิ่งใหญ่ของวงการเพลงคลาสสิกของรัสเซีย ผลงานในช่วงเริ่มต้นของเขาได้รับอิทธิพลจาก Tchaikovsky,

Rimsky-Korsakov และนักประพันธ์เพื่อนร่วมชาติ ทำให้ผลงานของเขามีลักษณะทางดนตรีทั้งอย่างหลากหลายและอย่างมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยเฉพาะผลงานประพันธ์ที่เกี่ยวกับเปียโน ซึ่งเขาได้ใช้ทักษะความสามารถการบรรเลงของเขาช่วยในการสร้างสรรค์บทเพลงที่สามารถนำเสนอศักยภาพของเครื่องดนตรีเปียโนได้อย่างเต็มที่ (Wikipedia Foundations, 2011)

บทเพลง Etude ที่สำคัญของ Rachmaninoff มีชื่อว่า Etudes Tableaux ซึ่งมี 2 ชุดคือ ชุดที่ 33 ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1991 และชุดที่ 39 ประพันธ์ขึ้นระหว่างปี ค.ศ. 1916-1917 ซึ่งทั้ง 2 ชุดมีบทเพลงชุดละ 9 เพลง รวมทั้งสิ้น 18 เพลง บทเพลงแต่ละบทมุ่งจะฝึกเทคนิคเปียโน แต่เขาไม่ได้ระบุลำดับการฝึกหรือการใช้บทเพลง ขึ้นอยู่กับนักเปียโนที่จะเลือกเล่นบทเพลงดังกล่าวด้วยตนเอง บทเพลง Etude ของ Rachmaninoff นั้นส่วนใหญ่มีรูปแบบ ABA โดย Etude Op. 33 No. 1, 2 และ Etude Op. 39 No. 3, 5 และ 8 จะมีช่วง Codam สำหรับบทเพลง Etude Op. 33 No. 3 จะอยู่ในรูปแบบ AB และมีช่วงหางเพลง Etude Op. 39 No. 4 อยู่ในรูปแบบ rounded binary และมีช่วงหางเพลง ส่วนบทเพลง Etude Op. 39 No. 7 อยู่ในรูปแบบ AB (GLOVER, 2003)

บทที่ 3

อรรถาธิบายบทประพันธ์และเทคนิคการเล่น

บทเพลง Etude ที่ประพันธ์ขึ้นใหม่จำนวนทั้งสิ้น 30 เพลงนี้เป็นบทเพลงฝึกเทคนิคเปียโนสำหรับสำเนียงไทย โดยผู้วิจัยได้ใช้องค์ประกอบดนตรีและลักษณะของสำเนียงไทยเพื่อใช้ในการประพันธ์บทเพลง เสียงของบทเพลงที่แสดงออกมาในงานวิจัยนี้สามารถรับรู้ได้ถึงอรรถรสของสำเนียงไทย และลักษณะเพลงพื้นบ้านของไทย ซึ่งการประพันธ์เพลงในรูปแบบดังกล่าวนี้เป็นลักษณะเดียวกับบทเพลงของ Ligeti ได้รับแรงบันดาลใจจากบทเพลงพื้นเมืองของแอฟริกันและอินโดนีเซีย อย่างไรก็ตาม Ligeti มีการนำเสนอทฤษฎีการประพันธ์ที่ซับซ้อนมาก อีกทั้งบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นนั้นยากมาก ไม่เหมาะสำหรับผู้เริ่มเล่นเปียโน แต่บทเพลงในงานวิจัยนี้สามารถใช้ได้กับทั้งผู้เริ่มเล่นหรือผู้เล่นที่มีฝีมืออยู่ระดับขั้นกลางสามารถเล่นได้ โดยสามารถเลือกบทเพลงให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของตนเอง นอกจากนี้ ในแต่ละบทเพลงที่ประพันธ์นั้นจะมีการนำเสนอเทคนิคการเล่นเปียโนในตอนท้ายของบทเพลงด้วย

ในส่วนของคำแนะนำสำหรับการนำบทเพลงที่ประพันธ์ไปใช้ให้ได้ผลสัมฤทธิ์นั้น นักเปียโนควรเลือกบทเพลงที่มีระดับความยากและเทคนิคที่ต้องการฝึกซ้อมตรงตามที่ต้องการ วิธีการฝึกซ้อมเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์นั้น ควรมีการเล่นอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำทุกวัน ซึ่งในแต่ละครั้งควรมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ก่อนการฝึกซ้อมบทเพลงควรมีการอุ่นเครื่องนิ้วมือโดยการไล่บันไดเสียงในรูปแบบต่างๆ โดยใช้บันไดเสียงเดียวกันกับที่ปรากฏในบทเพลง ทั้งนี้เพื่อให้นิ้วสามารถไล่แป้นคีย์เปียโนได้อย่างคล่องแคล่ว และช่วยให้รู้สึกถึงโทนเสียงในบทเพลงดังกล่าวด้วย ซึ่งในขั้นตอนนี้ไม่ควรใช้เวลานานเกินกว่า 10 นาที

2. เมื่อเริ่มเล่นบทเพลงควรมีการแบ่งบทเพลงออกเป็นท่อนสั้นๆ โดยเลือกท่อนที่เป็นเนื้อหาสำคัญหรือที่มีความยากเป็นพิเศษ เพื่อทำการฝึกซ้อมจนกระทั่งสามารถเล่นบทเพลงในท่อนดังกล่าวได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ในการฝึกซ้อมควรเริ่มที่ละมือก่อนจะช่วยให้ง่ายขึ้น ซึ่งในขั้นตอนนี้ไม่ควรใช้เวลานานเกินกว่า 20 นาที หลังจากนั้นควรหยุดพักเป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ เพื่อให้ร่างกายได้มีการผ่อนคลายกล้ามเนื้อก่อนทำการฝึกปฏิบัติในขั้นตอนต่อไป

3. การฝึกฝนบทเพลงควรเริ่มตั้งแต่ต้นเพลงจนจบเพลง โดยเริ่มฝึกฝนในอัตราความเร็วที่ช้าก่อน เมื่อสามารถเล่นบทเพลงได้แล้วจึงค่อยเร่งอัตราจังหวะให้เร็วเท่ากับที่กำหนดไว้

นักเปียโนควรฟังและวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบทุกด้านทางดนตรีด้วย เช่น ความเหมาะสมและชัดเจนในเรื่องของความถูกต้องของโน้ต ระดับความดังและอัตราจังหวะ อารมณ์เพลง สีสันของเสียง และเสียงประสาน เป็นต้น ซึ่งในขั้นตอนนี้ไม่ควรใช้เวลานานเกิน 30 นาที

1. บทเพลง Etude No.1

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง C Major โดยมีรายละเอียดรูปแบบคีตลักษณ์คือ

ตอน A1 ห้องที่ 1 – 8

ตอน A2 ห้องที่ 9 – 15

ตอน A1 ห้องที่ 16 – 24

ตอน A1 ห้องที่ 1 – 4 เป็นการนำเสนอแนวทำนองหลักในแนวมือขวา แนวทำนองหลักนี้มีโครงสร้างอยู่บนพื้นฐานของบันไดเสียงเพนตาโทนิค โดยในห้องที่ 1 – 4 มีลักษณะเป็นประโยคคำถาม เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด C และจบประโยคเพลงด้วยคอร์ด G7 ในห้องที่ 5 – 8 มีลักษณะเป็นประโยคคำตอบ เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด C และจบประโยคเพลงด้วยคอร์ด C ในรูปแบบการไล่เสียงในแนวมือซ้ายเพื่อเชื่อมต่อกับประโยคเพลงในตอนต่อไป การประสานเสียงในแนวมือซ้ายมีลักษณะจังหวะประกอบเป็นลักษณะจังหวะซัด

ตัวอย่างที่ 1 ห้องที่ 1 – 4 ประโยคคำถาม และห้องที่ 5 – 8 ประโยคคำตอบ

Question Etude No.1 No.1

Moderato ♩ = 85

C : I vi6 I V₃⁴ V7

5 Answer

I vi I V₃⁴ I

ตอน A2 ในห้องที่ 9 – 15 มีการเปลี่ยนแนวทำนองไปยังโหมดของกลุ่มเสียงโดมิแนนท์ (Dominant) และมีการเปลี่ยนรูปแบบจังหวะในมือซ้าย เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด G

ตัวอย่างที่ 2 มีการเปลี่ยนแนวทำนองไปยังโหมดของกลุ่มเสียงโดมิแนนท์

Over Dominant Pedal

ตอน A1 ในห้องที่ 16 – 24 จะมีลักษณะแนวทำนองและการประสานเสียงที่มีความคล้ายคลึงกันกับตอน A1

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะจังหวะเป็น ซึ่งลักษณะจังหวะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นระยะๆ ในบทเพลง

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นแบบดนตรีประสานแนว หรือโฮโมโฟนี กล่าวคือ มีแนวทำนองหลักเป็นแนวที่สำคัญ และมีอีกแนวหนึ่งทำหน้าที่เป็นแนวเสียงประสาน

บทเพลง Etude No.1 เป็นการฝึกการควบคุมลักษณะเสียง โดยเน้นการฝึกการเล่นเชื่อมต่อกันระหว่างกลุ่มนิ้วในมือขวา ซึ่งต้องใช้เทคนิคในการควบคุมน้ำหนักในการกดคีย์ ก่อนเริ่มเล่นบทเพลง Etude No.1 ควรอุ่นฝึกการไล่นิ้วในบันไดเสียง C Major

2. บทเพลง Etude No.2

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง G Major โดยคีตลักษณ์ในบทเพลงนี้มีรายละเอียดดังนี้

ตอน A1 ห้องที่ 1 – 16

ตอน A2 ห้องที่ 17 – 32

ตอน A1 ห้องที่ 33 – 40

ตอน A1 ในห้องที่ 1 – 4 เป็นการนำเสนอแนวทำนองหลัก (Theme) ในแนวมือซ้ายโดยมีโน้ตอยู่โครงสร้างของคอร์ด G ต่อจากนั้นเป็นการเลียนเสียงเป็นห่วงลำดับทำนอง (Sequence) โดยมีโน้ตอยู่โครงสร้างของคอร์ด D แนวมือขวาในบทเพลงนี้เป็นการประสานเสียงโดยการเดินโน้ตเป็นกลุ่มขึ้นคู่ 3 ไหลเรียงกัน

ตัวอย่างที่ 3 ห้องที่ 1 – 14 แนวทำนองหลัก และแนวห่วงลำดับทำนอง

Etude No.2

Moderato ♩ = 90

Theme Sequence No.2

G : I I I I6 V V V

8 V6 vi vi vi vi6 I ii

ตอน A2 ในห้องที่ 17 - 32 นั้นจะมีลักษณะแตกต่างออกไป โดยมีการเปลี่ยนแนวทำนองไปยังโหมดของกลุ่มเสียงซับโดมินันท์ และกลุ่มเสียงที่มีความสัมพันธ์กัน แต่ยังคงมีลักษณะจังหวะ

เหมือนในตอน A1 ในตอนดังกล่าวนี้เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด C, D, Em, Am, G และจบประโยคเพลงด้วยคอร์ด Bm

ตัวอย่างที่ 4 ห้องที่ 17 ตอน B ของบทเพลง

15 ตอน B

cresc.

G : I IV V vi ii

22 *f*

I iii ⁶/₄ iii vi V6 I

29

ii I V6 V I

ตอน A1 ในห้องที่ 33 – 40 จะมีลักษณะแนวทำนองที่มีความคล้ายคลึงกันกับตอนต้นของบทเพลง

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นระยะๆ ในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้งจังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

บทเพลงนี้มีการใช้เทคนิคในการพัฒนาประโยคเพลงแบบห้วงลำดับทำนองในตอน A2 กล่าวคือ เป็นการซ้ำแนวทำนองในระดับเสียงที่ต่างกัน ซึ่งวิธีการนี้ไม่ได้ทำให้ความรู้สึกของบทเพลงเปลี่ยนไปมากนัก

ตัวอย่างที่ 6 ห้องที่ 1 – 4 ประโยคคำถาม และห้องที่ 5 – 8 ประโยคคำตอบ

Etude No.3

Moderato ♩ = 116 No.3

C: I — V — vi7 — V — vi7

vi — I $\frac{6}{4}$ — IV — iii — ii — IV — V

ตอน B1 ในห้องที่ 8 – 16 มีการเปลี่ยนแนวทำนองไปยังโหมดของกลุ่มเสียงที่มีความสัมพันธ์กัน แต่ยังคงมีลักษณะจังหวะเหมือนในตอน A เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด G และจบตอนด้วยคอร์ด G

ตัวอย่างที่ 7 ห้องที่ 8 – 16 การเปลี่ยนแนวทำนองไปยังโหมดของกลุ่มเสียงที่มีความสัมพันธ์กัน

เริ่มประโยคที่ 2 โหมดของกลุ่มเสียงที่มีความสัมพันธ์กัน

i^2 C: V — vi — V — IV — iii — ii7

vi — V — IV — ii — iii — IV — V

ตอน A2 ในห้องที่ 17 - 24 จะมีลักษณะแนวทำนองและการประสานเสียงที่มีความคล้ายคลึงกันกับตอน A1

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นระยะๆ ในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้งจังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นแบบดนตรีประสานแนว หรือโฮโมโพนี

บทเพลง Etude No.3 เน้นการฝึกการเล่นเชื่อมต่อกันทั้งระหว่างนิ้ว 2 ตัว และระหว่างกลุ่มนิ้วในมือขวา ก่อนเริ่มเล่นบทเพลงควรฝึกการได้นิ้วในบันไดเสียง C Major

4. บทเพลง Etude No.4

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง C Major โดยบทเพลงนี้มีรายละเอียดรูปแบบคีตลักษณ์คือ

ตอน A ห้องที่ 1 - 8

ตอน B ห้องที่ 9 - 24

ตอน A' ห้องที่ 25 - 34

ตอน A ทำนองในแนวมือขวาสร้างขึ้นโดยใช้หลักการพื้นฐานของบันไดเสียงแบบเพนตาโทนิค เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด C และจบประโยคเพลงด้วยคอร์ด G7 จากนั้นตามด้วยการพัฒนาแนวทำนอง การประสานเสียงในมือซ้ายอยู่ในรูปของการเล่นโน้ตเรียงระดับแบบคอร์ดแตก ซึ่งเริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด Am7

ตัวอย่างที่ 8 ช่วงเริ่มต้นของบทเพลง

Etude No.4 No.4

Andante ♩. = 70 **Theme A**

C : I7 iii⁶₄ vi11 V9 vi7

V7 ii⁶₅ V7 vi7 V

ตอน B มีการเปลี่ยนแนวทำนองไปยังโหมดของกลุ่มเสียงที่มีความสัมพันธ์กัน ต่อจากนั้นเป็นการใช้เทคนิคในการพัฒนาประโยคเพลงแบบห่วงลำดับทำนองที่พัฒนามาจากแนวทำนอง B ซึ่งแนวทำนอง B นี้ยังคงมีโครงสร้างอยู่บนพื้นฐานของบันไดเสียง กล่าวคือ โครงสร้างของทำนองยังคงเหมือนเดิม แต่ได้มีการปรับเปลี่ยนขั้นคู่ที่ใช้ในการดำเนินแนวทำนองเล็กน้อย และ มีลักษณะเป็นการไล่เรียงกันลงมาตามลำดับ ซึ่งวิธีการนี้ไม่ได้ทำให้ความรู้สึกของบทเพลงเปลี่ยนแปลงมากนัก

ตัวอย่างที่ 9 ทำนอง B และแนวล้อทำนอง

16

Theme B

Sequence

mp *mf* *mp* *mf*

C: V vi7 I

21

Sequence

Sequence

mp *mf* *mp* *f*

ii $\frac{4}{3}$ V I7

ตอน A' มีลักษณะแนวทำนองและการประสานเสียงที่มีความคล้ายคลึงกันกับตอน A แต่แนวทำนองในมือขวาในตอนี่ 3 นี้ มีการเพิ่มแนวทำนองที่ 2 สอดแทรกเข้าไปได้แนวทำนองหลักในมือขวาด้วย โดยแนวทำนองที่ 2 ที่สอดแทรกเข้าไปนี้มีลักษณะการเคลื่อนที่แบบครึ่งเสียง ส่วนในตอน Codetta ในห้องที่ 33 – 34 นั้นมีลักษณะแนวทำนองเหมือนกับในห้องที่ 31 – 32 แต่อยู่ในระดับเสียงที่ต่ำกว่า 1 ช่วงคู่แปด

ตัวอย่างที่ 10 ตอนที่ 3

21

ตอนที่ 3

2nd Melody

mp *mf* *mp* *f*

26

2nd Melody

mp *mf*

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นในแนวทำนองหลักของบทเพลง และยังปรากฏขึ้นเป็นในช่วงตอนท้ายของบทเพลงในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้งจังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

นอกจากนั้นในบทเพลงนี้ยังปรากฏหน่วยทำนองย่อยรองด้วย โดยมีลักษณะดังนี้

ซึ่งหน่วยทำนองย่อยรองนี้ปรากฏขึ้นในช่วงการพัฒนาแนวทำนองของบทเพลง โดยมีลักษณะทำนองและรูปแบบจังหวะที่น่าสนใจ

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นแบบดนตรีประสานแนว หรือโฮโมโพนี

บทเพลง Etude No.4 เน้นการฝึกการเล่นในตีเรียงระดับแบบคอร์ดแตกในมือซ้าย ก่อนเริ่มเล่นบทเพลงควรวีการไล่นิ้วในบันไดเสียง C Major

5. บทเพลง Etude No.5

คีตลักษณ์บทเพลง Etude No.5 มีโครงสร้างดังนี้

ช่วงนำ (Introduction) ห้องที่ 1 – 6

ช่วงเชื่อม (Transition) ห้องที่ 7 - 8

ตอน A1 ห้องที่ 9 – 20

ตอน A2 ห้องที่ 21 - 31

ตอน A'1 ห้องที่ 32 - 42

ช่วงหางเพลง (Coda) ห้องที่ 43 – 48

บทประพันธ์นี้อยู่ในกุญแจเสียง C Major โดยห้องที่ 1 เริ่มต้นโดยคอร์ด Am แล้วจบประโยคด้วยคอร์ด G เพื่อนำเข้าสู่คอร์ด C ในตอน A1 ต่อไป

ช่วงเชื่อม ห้องที่ 7- 8 เป็น เป็นการเชื่อมต่อแนวทำนองระหว่างช่วงนำและแนวทำนองหลักเข้าด้วยกัน เนื้อดนตรีในช่วงเชื่อมนี้มีลักษณะเป็นแบบดนตรีแนวเดี่ยว หรือโมโนโพนี

(Monophony) กล่าวคือ บทเพลงจะไม่มีแนวประสานในช่วงดังกล่าวนี้ มีแต่เพียงแนวทำนองเพียงแนวเดียวเท่านั้น ซึ่งแนวทำนองนี้อยู่บนพื้นฐานของบันไดเสียง C Pentatonic

ตอน A1 ห้องที่ 9 เป็นการนำเสนอแนวทำนองหลักในแนวมือขวาซึ่งอยู่ในบันไดเสียง C Major การประสานเสียงในเพลงนี้จะอยู่ในแนวมือซ้ายโดยเป็นการเล่นโน้ตเป็นกลุ่ม ในตอน A1 นี้เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด C และจบประโยคเพลงด้วยคอร์ด G ซึ่งมีลักษณะของการได้บันไดเสียงเรียงต่อกัน เสมือนเป็นการเชื่อมต่อระหว่างแนวทำนองและเสียงประสาน

ตัวอย่างที่ 11 ห้องที่ 1 – 14 ช่วงนำ, ช่วงเชื่อม และแนวทำนองหลัก

Etude No.5 No.5

Andante Introduction **Allegro** Transition

The musical score for Etude No. 5 is presented in three systems. The first system covers measures 1-7, labeled 'Introduction' and 'Transition'. The second system covers measures 8-11, labeled 'Theme'. The third system covers measures 12-14, also labeled 'Theme'. The score includes piano and guitar notation with fingering numbers and dynamic markings. Chord symbols are provided below the bass line.

Measures 1-7: *mp* C: vi V₃⁴ iii[∅] 7 IV₄⁶ ^bVI+7 V

Measures 8-11: *mf* I iv7 I7 vii⁰/IV I IV ^bVII

Measures 12-14: *pp* IV ^bVII6 IV V₄⁶ I iv7 I vii⁰/IV I

ส่วนตอน A2 ในห้องที่ 21 - 31 รูปแบบโครงสร้างของแนวท่วงทำนองและเสียงยังเหมือนเดิม แต่มีลักษณะแตกต่างออกไปในเรื่องการเปลี่ยนแนวท่วงทำนองไปยังโหมดของกลุ่มเสียงซันมีเดียน (A Major)

ตอน A2 ในห้องที่ 32 - 42 จะมีลักษณะแนวท่วงทำนองและการประสานเสียงที่มีความคล้ายคลึงกันกับในตอน A1

ช่วง Coda ของบทประพันธ์ในห้องที่ 43 - 48 มีแนวท่วงทำนองเหมือนกันกับในช่วงนำของบทเพลง แต่แนวท่วงทำนองและเสียงประสานมีการสลับแนวกัน

ตัวอย่างที่ 12 ห้องที่ 43 - 48 ช่วง Coda

43 **Andante** **Coda**
mp
 C : vi vi $\frac{4}{2}$ iii $\frac{4}{2}$ IV6 I $\frac{6}{4}$ I

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นระยะๆ ในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้งจังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นแบบดนตรีประสานแนว หรือโฮโมโฟนีย์

บทเพลง Etude No.5 เน้นการฝึกการเล่นนิ้วเป็นขั้นๆ ในมือซ้ายซ้าย ก่อนเริ่มเล่นบทเพลงควรฝึกการไล่นิ้วในบันไดเสียง C Major

6. บทเพลง Etude No.6

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง C Major โดยคีตลักษณ์ในบทเพลงนี้มีรายละเอียดดังนี้

ตอน A1 ห้องที่ 1 – 12

ตอน A2 ห้องที่ 13 – 38

ตอน A1 ห้องที่ 39 - 51

ตอน A1 ห้องที่ 1 - 3 แนวทำนอง A อยู่ในแนวมือซ้ายและการประสานเสียงในมือขวามีลักษณะเป็นการเดินโน้ตเป็นกลุ่มคอร์ดที่เล่นพร้อมกัน เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด C และจบประโยคเพลงด้วยคอร์ด G

ห้องที่ 4 - 9 แนวทำนอง B ในแนวมือขวาและการประสานเสียงในมือซ้ายมีลักษณะเป็นการเดินโน้ตเรียงระดับในรูปของคอร์ดแตก (Alberti bass) ซึ่งอยู่ในกลุ่มเสียงของคอร์ด C เป็นหลัก

ตัวอย่างที่ 13 ลักษณะแนวทำนองในตอน A

Etude No.6 No.6

Allegretto ♩ = 110

C : I V₄⁶ I₆ vi₄⁶ I₄⁶ I₆ I V I

vi7

ตอน A2 แนวทำนองจะเคลื่อนที่ในรูปแบบดังกล่าวนี้ไปตลอดจนจบเพลง แต่แนวทำนองมีการเปลี่ยนไปยังโหมดของกลุ่มเสียงอื่นๆ ได้แก่ โหมดของกลุ่มเสียงมีเดียในท่อนที่ 23 โหมดของกลุ่มเสียงที่มีกัญแจเสียงร่วมกันในท่อนที่ 28 และโหมดของกลุ่มเสียงซัปดาห์โดมินันท์ในท่อนที่ 32

ตัวอย่างที่ 14 การเปลี่ยนไปยังโหมดของกลุ่มเสียงอื่นในท่อน A2

ตอน A1 ท่อนที่ 39 - 51 จะมีลักษณะแนวทำนองและการประสานเสียงที่มีความคล้ายคลึงกันกับตอน A1 แต่จะมีการปรับเปลี่ยนแนวทำนองในท่อนที่ 45 - 47 ให้อยู่ในรูปแบบของคอร์ดแตกที่มีโน้ตอยู่ในกลุ่มเสียงของคอร์ด G เป็นหลัก เพื่อนำไปสู่การจบเพลงโดยการเล่นโน้ตที่อยู่ในกลุ่มเสียงของคอร์ด C เป็นหลัก

ตัวอย่างที่ 15 การปรับปรุงแนวทำนองในช่วงท้ายเพลง

C : V

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น 2 รูปแบบ คือ รูปแบบแรก จะเป็นกลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญที่ปรากฏอยู่ในแนวมือซ้าย

ส่วนรูปแบบที่ 2 จะเป็นกลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญที่ปรากฏอยู่ในแนวมือขวา

ซึ่งทั้ง 2 ลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นระยะๆ ในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกัน ทั้งจังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นแบบดนตรีประสานแนว หรือโฮโมโฟนี

บทเพลง Etude No.6 เน้นการฝึกการเล่นโน้ตที่เป็นขั้นคู่พร้อมกันและการเล่นคอร์ดแตก ในมือซ้ายส่วนในมือขวาเน้นการฝึกการเล่นคอร์ดและคอร์ดแตก ก่อนเริ่มเล่นบทเพลงควรฝึกการไล่นิ้วตามบันไดเสียงในบันไดเสียง C Major

7. บทเพลง Etude No.7

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง F Major โดยบทเพลงนี้มีรายละเอียดรูปแบบคีตลักษณ์คือ

ตอน A1 ห้องที่ 1 – 16

ตอน B1 ห้องที่ 17 - 32

ตอน A2 ห้องที่ 33 – 65

ตอน A1 ห้องที่ 1 – 8 เป็นการนำเสนอแนวทำนองหลักในแนวมือขวา การประสานเสียงในเพลงนี้จะอยู่ในแนวมือซ้าย โดยเป็นการเล่นโน้ตเป็นกลุ่ม เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด F และจบด้วยคอร์ด Dominant ของ C โดยการไล่นโน้ตเรียงกันลงมาเพื่อนำเข้าสู่ประโยคเพลงต่อไป

ตัวอย่างที่ 16 ห้องที่ 1 – 8 แนวทำนองหลัก

Etude No.7

Moderato $\text{♩} = 92$ Theme No.7

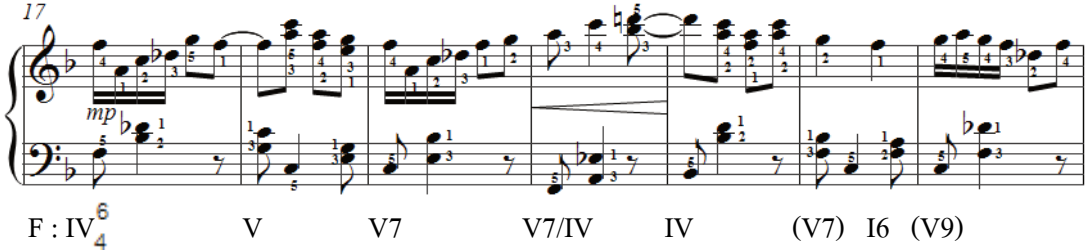
F:I V_4^6 $V_{7/V}$ V_7 i V/V V_4^6 I

V/V

ตอน B1 มีลักษณะแตกต่างออกไป คือมีการเปลี่ยนแปลงลักษณะจังหวะในแนวทำนอง

ตัวอย่างที่ 17 ห้องที่ 17

ท่อนที่ 2

F : IV $\frac{6}{4}$ V V7 V7/IV IV (V7) I6 (V9)

ตอน A2 มีลักษณะแนวทำนองและการประสานเสียงที่มีความคล้ายคลึงกัน แต่จะมีการเพิ่มลักษณะของจังหวะในแนวประสานมือซ้ายเล็กน้อย เพื่อให้เนื้อดนตรีในช่วงท้ายเพลงนี้มีความหนาแน่นมากยิ่งขึ้น เพื่อนำไปสู่จุดสูงสุดของบทเพลง

ตัวอย่างที่ 18 ห้องที่ 33 – 65 แนวทำนองและการประสานเสียงที่มีความคล้ายคลึงแนวทำนองหลัก

รวมถึงมีการย้ายแนวทำนองในมือขวาให้สูงขึ้นช่วงคู่แปดด้วย

ตัวอย่างที่ 19 ตั้งแต่ห้องที่ 49 การย้ายแนวทำนองในมือขวาให้สูงขึ้นช่วงคู่แปด

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นระยะๆ ในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้งจังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นแบบดนตรีประสานแนว หรือโฮโมโฟนี

บทเพลง Etude No.7 เป็นการฝึกการเล่นนิ้วเป็นกลุ่มทั้งในมือซ้ายและมือขวา ก่อนเริ่มเล่นบทเพลง Etude No.7 ควรฝึกการไล่นิ้วในบันไดเสียง F Major

8. บทเพลง Etude No.8

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง C Major โดยคีตลักษณ์ในบทเพลงนี้มีรายละเอียดดังนี้

ตอน A1 ห้องที่ 1 – 8

ตอน B1 ห้องที่ 9 – 24

ตอน A2 ห้องที่ 25 – 32

ตอน A1 ห้องที่ 1 – 4 เป็นการนำเสนอแนวทำนองหลักในแนวมือขวา โดยในห้องที่ 1 – 4 มีลักษณะเป็นประโยคคำถาม เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด C และจบประโยคเพลงด้วยคอร์ด G และในห้องที่ 5 – 8 มีลักษณะเป็นประโยคคำตอบ เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด C และจบประโยคเพลงด้วยคอร์ด C นอกจากนั้นแนวทำนองของมือซ้ายในบทเพลงนี้ ยังมีลักษณะเป็นการประสานเสียงในรูปแบบของการสอดทำนองเพลง และในบางช่วงยังพบว่ามีการเลียนกันเป็นห่วงทำนองระหว่างแนวทำนองทั้งสองด้วย

ตัวอย่างที่ 20 ห้องที่ 1 – 4 ประโยคคำถาม และห้องที่ 5 – 8 ประโยคคำตอบ

Etude No.8

Moderato ♩ = 100

No.8

C: I V I I

V I V vi V

I (V)

แนวทำนองในห้องที่ 9 – 16 มีลักษณะเป็นการแปรทำนอง กล่าวคือ โครงสร้างของแนวทำนองจะมีลักษณะที่คล้ายกันกับทำนองหลัก แต่จะมีการพัฒนาแนวทำนองและลักษณะจังหวะในบางช่วงให้มีความแตกต่างกันออกไป

ตัวอย่างที่ 21 ห้องที่ 9 – 16 การแปรทำนอง

1 2 1 2 3 2 5 4 2 1 2 3 2 1 2 3 2 5 4 3 2 1

ตอน B1 ในห้องที่ 17 - 24 มีการเปลี่ยนแนวทำนองไปยังโหมดของกลุ่มเสียงที่เป็น Relative Minor

ตัวอย่างที่ 22 ห้องที่ 17 การเปลี่ยนแนวทำนองไปยังโหมดของกลุ่มเสียงที่เป็น Relative Minor

Am : i

ตอน A2 ในห้องที่ 25 - 32 จะมีลักษณะแนวทำนองและการประสานเสียงที่มีความคล้ายคลึงกันกับในตอน A1 แต่เพิ่มลักษณะจังหวะสามพยางค์ในช่วงตอนท้ายของแนวประสาน กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นระยะๆ ในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้งจังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นแบบดนตรีหลากหลายแนว หรือโพลีโฟนี

บทเพลง Etude No.8 เป็นการฝึกการควบคุมลักษณะเสียง ซึ่งต้องใช้เทคนิคในการควบคุมน้ำหนักในการกดคีย์ เน้นทั้งการฝึกการเล่นเชื่อมต่อกันระหว่างกลุ่มนิ้วและการเล่นเสียงสั้นในมือขวา ก่อนเริ่มเล่นบทเพลง Etude No.8 ควรฝึกการไถ่นิ้วในบันไดเสียง C Major

9. บทเพลง Etude No.9

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง C Major โดยคีตลักษณ์บทเพลง Etude No.9 มีโครงสร้าง
ดังนี้

ตอน A1 ห้องที่ 1 – 20

ตอน B1 ห้องที่ 21 – 28

ตอน A2 ห้องที่ 29 – 36

ตอน C1 ห้องที่ 37 – 44

ตอน A3 ห้องที่ 49 – 52

ตอน A มีลักษณะเป็นโมดของกลุ่มเสียงหลัก กล่าวคือ แนวทำนองอยู่ในโมดของกลุ่มเสียง Tonic ห้องที่ 1 – 4 เป็นการนำเสนอแนวทำนองหลักในแนวมือขวา แนวทำนองหลักนี้มีโครงสร้างอยู่บนพื้นฐานของบันไดเสียงเพนตาโทนิค โดยในห้องที่ 1 – 4 มีลักษณะเป็นประโยคคำถาม เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด C และจบประโยคเพลงด้วยคอร์ด G ในห้องที่ 5 – 12 มีลักษณะเป็นประโยคคำตอบ และเป็นจุดพักท้ายประโยคเพลง

ตัวอย่างที่ 23 ห้องที่ 1 – 4 การนำเสนอแนวทำนองหลักในแนวมือขวา
ห้องที่ 5 – 12 ประโยคคำตอบ

Etude No.9

Moderato ♩ = 100 No.9

1 2 4 2 4 2 4 2 1 3 2 3 1 2 4 2 4 1 2 3 4 3 1 2

mf

C: I V I V I V V

5 1 3 4 3 1 4 2 1 2 1 2 1 4 5 4 2 1 3 1 2 *mp*

I V I V I V I V

9 1 3 4 3 2 3 1 3 1 1 2 3 5 5 4 3 2 1 *mf*

I V V I V V

ตอน B1 โหมดของกลุ่มเสียงหลักมีการพัฒนาทั้งในเรื่องของแนวทำนองและลักษณะจังหวะ แนวประสานในมือซ้ายเปลี่ยนจากการใช้ลักษณะจังหวะขัดมาเป็นลักษณะของการสอดทำนองเพลง อีกทั้งยังมีการใช้การเลี่ยนกันระหว่างแนวทำนองทั้ง 2 แนวด้วย

ตัวอย่างที่ 24 โหมดของกลุ่มเสียงหลักมีการพัฒนาแนวทำนอง

20 *mp*

4 4 2 3 4 2 1 2 3 4 2 3 1 2 3

ตอน A2 มีลักษณะเป็นโหมดของกลุ่มเสียงหลักนำกลับมาเสนออีกครั้ง และมีการสอดแทรกแนวประสานเข้าไปได้แนวทำนองหลัก

ตัวอย่างที่ 25 การสอดแทรกแนวประสานเข้าไปได้แนวทำนองหลัก

ตอน C มีลักษณะรูปแบบของจังหวะที่เป็นลักษณะจังหวะชัดในแนวมือซ้ายและมีแนวทำนองแต่มีการเปลี่ยนกลุ่มเสียงที่เป็น Relative Minor คล้ายคลึงกันกับตอน A1

ตัวอย่างที่ 26 การเปลี่ยนโมดไปยังกลุ่มเสียงที่เป็น Relative Minor

ตอน A3 มีลักษณะเป็นโมดของกลุ่มเสียงหลักนำกลับมาเสนออีกครั้งในช่วงตอนจบเพลง

ตัวอย่างที่ 27 โมดของกลุ่มเสียงหลักนำกลับมาเสนออีกครั้งในช่วงตอนจบเพลง

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นระยะๆ ในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้งจังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นแบบดนตรีประสานแนว หรือโฮโมโฟน

บทเพลง Etude No.9 เน้นการฝึกการเล่นเชื่อมต่อกันทั้งระหว่างนิ้ว และการเล่นเสียงสั้นในมือขวา ก่อนเริ่มเล่นบทเพลงควรวีการไถ่นิ้วตามบันไดเสียงในบันไดเสียง C Major

10. บทเพลง Etude No.10

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง A minor โดยบทเพลงนี้มีรายละเอียดรูปแบบคีตลักษณะคือ

ตอน A ห้องที่ 1 – 8

ตอน A' ห้องที่ 9 – 29

ตอน A1 ห้องที่ 1 – 4 เป็นการนำเสนอแนวทำนองหลักในแนวมือขวา แนวทำนองหลักนี้มีโครงสร้างอยู่บนพื้นฐานของบันไดเสียงเพนตาโทนิค โดยในห้องที่ 1 – 4 มีลักษณะเป็นประโยคคำถาม เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด Am และจบประโยคเพลงด้วยคอร์ด Em และในห้องที่ 5 – 8 มีลักษณะเป็นประโยคคำตอบ

ตัวอย่างที่ 28 ห้องที่ 1 – 4 การนำเสนอแนวทำนองหลักในแนวมือขวา

Etude No.10

$\text{♩} = 90$ No.10

Am: i iv

i6 V₄ i i

ห้องที่ 9 – 16 เป็นลักษณะของการแปรทำนองกล่าวคือ โครงสร้างของแนวทำนองจะมีลักษณะที่คล้ายกันกับทำนองหลัก แต่จะมีการพัฒนาแนวทำนองและลักษณะจังหวะในบางช่วง ให้มีความแตกต่างกันออกไป

ตัวอย่างที่ 29 ห้องที่ 9 การแปรทำนองหลัก

7 mf

10

ตัวอย่างที่ 30 ช่วง Transition

ตอน A2 มีลักษณะแนวทำนองและการประสานเสียงที่มีความคล้ายคลึงกันกับตอน A1 แต่จะมีลักษณะของการแปรทำนองเพิ่มจากเดิมอีกเล็กน้อย เพื่อให้เนื้อดนตรีในช่วงท้ายเพลงนี้มีความหนาแน่นมากยิ่งขึ้น เพื่อนำไปสู่จุดสูงสุดของบทเพลง รวมถึงมีหางเพลงเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในแนวทำนองมือซ้ายโดยการใช้โน้ตไล่เรียงกันลงมาในช่วงจบเพลงด้วย

ตัวอย่างที่ 31 การแปรทำนองในตอนที่ 21 ตอน A2

ตัวอย่างที่ 32 ช่วงหางเพลง

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นระยะๆ ในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้งจังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นแบบดนตรีประสานแนว หรือโฮโมโฟน

บทเพลง Etude No.10 เน้นการฝึกการเล่นเชื่อมต่อกันทั้งระหว่างนิ้ว และการเล่นเสียงสั้น ทั้งในมือซ้ายและมือขวา ก่อนเริ่มเล่นบทเพลงควรฝึกการไล่นิ้วในบันไดเสียง A minor

11. บทเพลง Etude No.11

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง G Major โดยบทเพลงนี้มีรายละเอียดรูปแบบคีตลักษณะคือ

ตอน A1 ห้องที่ 1 – 32

ตอน B1 ห้องที่ 33 – 63

ตอน A2 ห้องที่ 64 – 97

ตอน A ห้องที่ 1 – 8 เป็นการนำเสนอแนวทำนองหลักในแนวมือขวา โดยในห้องที่ 1 – 8 มีลักษณะเป็นประโยคคำถาม เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด G และจบประโยคเพลงด้วยคอร์ด G และในห้องที่ 9 – 16 มีลักษณะเป็นประโยคคำตอบ พร้อมทั้งมีการเพิ่มแนวประสานเข้าไปได้แนวทำนองหลักด้วย การประสานเสียงในบทเพลงนี้ใช้วิธีการประสานด้วยขั้นคู่สมบูรณ์ (Perfect Interval) คู่ 5 และ 8

ตัวอย่างที่ 33 ห้องที่ 1 – 8 การนำเสนอแนวทำนองหลักในแนวมือขวา

Etude No.11

No.11

The musical score for Etude No.11, measures 1-8, is presented in G major, 2/4 time, with a tempo of 100. The right-hand part features a melodic line with fingerings: 1, 2, 4 2, 3, 2, 3, 4 3, 2, 1, 3, 4 2, 3, 5, 4-5, 1. The left-hand part provides accompaniment with chord symbols: G: I, V̇ I, V I, V I, V I. Dynamics include piano (p) and mezzo-forte (mf). The score is labeled 'No.11' in the top right corner.

ส่วนตอน B1 ในห้องที่ 33 - 63 นั้นจะมีลักษณะแตกต่างออกไป โดยมีการเปลี่ยนไปยังโหมดของกลุ่มเสียงซบโดมิแนนท์และกลุ่มเสียงที่เป็น Relative Minor อีกทั้งแนวทำนองในมือขวามีการเพิ่มลักษณะของจังหวะเป็นเซปติต 1 ชั้นทั้งห้อง ทำให้เนื้อดนตรีในตอนนี้มีความกระชับเพิ่มมากขึ้น

ตัวอย่างที่ 34 การเปลี่ยนไปยังโหมดของกลุ่มเสียงซบโดมิแนนท์และกลุ่มเสียงที่เป็น Relative Minor

26 กลุ่มเสียงซบโดมิแนนท์

35

43 กลุ่มเสียงที่เป็น Relative Minor

mf

p

ตอน A2 มีลักษณะแนวทำนองและการประสานเสียงที่มีความคล้ายคลึงกันกับตอน A1 แต่จะมีหางเพลงเพิ่มขึ้นในมือซ้ายช่วงจบเพลง ในลักษณะของการซ้ำแนวประสาน แต่ปรากฏอยู่ต่างช่วงเสียงกัน

ตัวอย่างที่ 35 ห้องที่ 95 - 97 ช่วง Coda

93 Coda

95

97

G: V $\frac{6}{4}$ (V) I

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นระยะๆ ในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้งจังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นแบบดนตรีประสานแนว หรือโฮโมโฟน

บทเพลง Etude No.11 เน้นการฝึกการเล่นเชื่อมต่อกันทั้งระหว่างนิ้ว, การเล่นที่ไม่เชื่อมต่อกันระหว่างนิ้วและการเล่นเสียงสั้นในมือขวา ก่อนเริ่มเล่นบทเพลงควรฝึกการไล่นิ้วในบันไดเสียง G Major

12. บทเพลง Etude No.12

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง C Major โดยยึดลักษณะบทเพลง Etude No.12 มีโครงสร้างดังนี้

ตอน A1 ห้องที่ 1 – 16

ตอน A2 ห้องที่ 17 – 24

ตอน A1 ห้องที่ 25 - 40

ตอน A1 ในห้องที่ 1 – 4 ทำนองหลักในแนวมือขวาสร้างขึ้นโดยใช้หลักการพื้นฐานของบันไดเสียงแบบเพนตาโทนิค เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด C และจบด้วยคอร์ด Fm7 ต่อจากนั้นในห้องที่ 5 – 8 มีลักษณะเป็นการเลียนแนวทำนองที่พัฒนามาจากแนวทำนองหลักแนวทำนองบางช่วงในมือขวามีลักษณะการเล่นโน้ตเรียงระดับ การประสานเสียงในมือซ้ายมีลักษณะการประสานเสียงในรูปแบบของการเล่นโน้ตเป็นกลุ่มคอร์ดแตกแบบ stride pattern หมายถึงการกดโน้ตตัวเบสแล้วตามด้วยการกดคอร์ด

ตัวอย่างที่ 36 ช่วงเริ่มต้นของบทเพลง

Etude No.12 No.12

Moderato ♩ = 100

C: I ii7 I7 iv7

^bVI iv ii V

ตอน A2 ในห้องที่ 17 - 24 แนวทำนองมีการเปลี่ยนไปยังโหมดของกลุ่มเสียงที่เป็น Relative Minor

ตัวอย่างที่ 37 การเปลี่ยนไปยังโหมดของกลุ่มเสียงที่เป็น Relative Minor

ตอน A1ตอนช่วงท้ายของบทเพลงมีลักษณะแนวทำนองและการประสานเสียงที่มีความคล้ายคลึงกันกับตอน A1 ในช่วงต้นเพลง แต่มีการเปลี่ยนแนวทำนองในช่วงตอนท้ายเพลงให้เป็นการไล่เสียงโน้ตขึ้น เพื่อนำไปสู่จุดสูงสุดของบทเพลง และจบลงด้วยรูปแบบโน้ตในคอร์ดแยก

ตัวอย่างที่ 38 การเปลี่ยนแนวทำนองในช่วงตอนท้ายเพลง

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นระยะๆ ในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้งจังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นแบบดนตรีประสานแนว หรือโฮโมโพนี

บทเพลง Etude No.12 เป็นการผสมผสานระหว่างการเล่นโน้ตเรียงระดับในรูปแบบบันไดเสียงทั้งแบบ Diatonics และแบบ Arpeggios ในมือขวา ส่วนในมือซ้ายเป็นการฝึกการเล่นกลุ่มโน้ตคอร์ดแตกแบบการกดโน้ตตัวเบสแล้วตามด้วยการกดคอร์ดสลับไปมา ก่อนเริ่มเล่นบทเพลงควรฝึกการไล่นิ้วในบันไดเสียง C Major

13. บทเพลง Etude No.13

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง C Major คีตลักษณะในบทเพลงนี้มีรายละเอียดดังนี้

ตอน A1 ห้องที่ 1 – 8

ตอน B1 ห้องที่ 9– 16

ตอน A2 ห้องที่ 17 - 24

ตอน A3 ห้องที่ 25 - 32

ตอน A1 ในห้องที่ 1 – 4 แนวทำนองช่วงต้นเพลงในมือขวาเป็นการเล่นโน้ตเรียงระดับโดยมีโครงสร้างจากโน้ตในบันไดเสียงเพนตาโทนิค สำหรับการประสานเสียงในมือซ้ายมีลักษณะเป็นการประสานเสียงในรูปแบบของการเล่นโน้ตเป็นกลุ่มคอร์ดแตกแบบการกดโน้ตตัวเบสแล้วตาม

ด้วยการกดคอร์ด นอกจากนั้นแนวทำนองในมือซ้ายยังมีแนวเสียงที่ได้เรียงแบบครึ่งเสียง และมีโน้ตตัว C ซึ่งเป็นโน้ตตัวล่างสุดของคอร์ดทำหน้าที่เป็นโน้ตเสียงค้ำ โดยเริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด C และจบด้วยคอร์ด G

ตัวอย่างที่ 39 แนวเสียงที่ได้เรียงกันลงมาทีละ $\frac{1}{2}$ เสียง และโน้ตเสียงค้ำ

Etude No.13

Moderato $\text{♩} = 60$

Chromatic Tone

C:I VI⁺6 vi6 I^b7 vi6 VI⁺6 V6

Pedal Tone

ตอน B1 แนวทำนองห้องที่ 9 - 16 ในมือขวาเป็นการไล่บันไดเสียงเรียงเสียงทั้งขึ้นและลง ส่วนการประสานเสียงในมือซ้ายยังคงมีลักษณะเป็นการประสานเสียงในรูปแบบของคอร์ดแตกแบบการกดโน้ตตัวเบสแล้วตามด้วยการกดคอร์ด

ตัวอย่างที่ 40 แนวทำนองที่เป็นการไล่บันไดเสียงเรียงเสียงทั้งขึ้นและลง

ตอน A2 ห้องที่ 17 เป็นการกลับมาของแนวทำนองหลักอีกครั้ง โดยทั้งมือซ้ายและมือขวามีลักษณะของโน้ตในคอร์ดแตก มือขวาจะยังคงมีแนวทำนองสอดแทรกอยู่ แต่มือซ้ายจะเป็นเพียงการเล่นแนวบรรเลงประกอบ และในห้องที่ 24 ซึ่งเป็นช่วงท้ายตอนนั้น แนวทำนองจะมี

ลักษณะเป็นการไล่โน้ตเรียงกันขึ้น เพื่อนำเข้าสู่การกลับมาแนะนำเสนอแนวทำนองหลักอีกครั้งในช่วงเสียงที่สูงขึ้น 1 ช่วงคู่แปด ซึ่งเป็นจุดสูงสุดของบทเพลง

ตัวอย่างที่ 41 ห้องที่ 17 การกลับมาของแนวทำนองหลักในรูปแบบของคอร์ดแตก

ตอน A3 ท่อนสุดท้ายในห้องที่ 25 – 32 มือซ้ายมีลักษณะเป็นการประสานเสียงในรูปแบบของคอร์ดแตกแบบการกดโน้ตตัวเบสแล้วตามด้วยการกดคอร์ดเหมือนช่วงต้นเพลง ส่วนมือขวามีแนวทำนองเหมือนช่วงต้นเพลงเช่นเดียวกัน แต่ต่างกันตรงที่ช่วงท้ายเพลงนี้แนวทำนองดังกล่าวจะเปลี่ยนเสียงให้สูงขึ้น 1 ช่วงคู่แปด อีกทั้งยังมีการเพิ่มแนวทำนองที่ 2 สอดแทรกเข้าไปใต้แนวทำนองหลักดังกล่าวด้วย

ตัวอย่างที่ 42 ห้องที่ 25 แนวทำนองหลักเปลี่ยนเสียงสูงขึ้น 1 ช่วงคู่แปด และการเพิ่มแนวทำนองที่ 2

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นระยะๆ ในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้งจังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นแบบดนตรีประสานแนว หรือโฮโมโพนี

บทเพลง Etude No.13 เน้นการฝึกการเล่นคอร์ดแตกแบบการกดโน้ตตัวเบสแล้วตามด้วยการกดคอร์ดในมือซ้าย ส่วนในมือขวามีทั้งการฝึกการควบคุมลักษณะเสียงและการไล่บันไดเสียงก่อนเริ่มเล่นบทเพลงควรวีการไล่โน้ตในบันไดเสียง C Major

14. บทเพลง Etude No.14

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง F Major โดยมีรายละเอียดรูปแบบคีตลักษณ์คือ

ตอน A1 ห้องที่ 1 – 8

ตอน B1 ห้องที่ 9 - 16

ตอน A2 ห้องที่ 17 – 26

แนวทำนองในมือขวาเป็นการเล่นโน้ตเรียงระดับโดยมีโครงสร้างจากโน้ตในบันไดเสียงเพนตาโทนิค การประสานเสียงในมือซ้ายมีลักษณะเป็นการเล่นโน้ตเป็นกลุ่มคอร์ดแตกแบบการกดโน้ตตัวเบสแล้วตามด้วยการกดคอร์ด ในช่วงตอนต้นนี้เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด F และจบด้วยคอร์ด C7

ตัวอย่างที่ 43 แนวทำนองที่มีโครงสร้างโน้ตในบันไดเสียงเพนตาโทนิค

Etude No.14 No.14

Moderato ♩ = 92

F: I 7 iii⁶₄ ii₄₃ vii⁰ 7/VI

iii₆ iii vii⁰ 6 V 7

ตอน B1 ในห้องที่ 9 แนวทำนองมีการเปลี่ยนไปยังโหมดของกลุ่มเสียงที่เป็น Relative Minor อีกทั้งมือขวาและมือซ้ายเล่นพร้อมกัน โดยแนวทำนองระหว่างมือซ้ายและมือขวามีระยะห่างกันเป็นเสียงประสานขั้นคู่ 3

บทเพลงนี้มีการใช้เทคนิคในการพัฒนาประโยคเพลงแบบห้วงลำดับทำนองทั้งในตอน A1 และ B1 กล่าวคือ เป็นการซ้ำแนวทำนองในระดับเสียงที่ต่างกัน ซึ่งวิธีการนี้ไม่ได้ทำให้ความรู้สึกของบทเพลงเปลี่ยนไปมากนัก

ตัวอย่างที่ 46 เทคนิคในการพัฒนาประโยคเพลงแบบห้วงลำดับทำนองในตอน A1

ตัวอย่างที่ 47 เทคนิคในการพัฒนาประโยคเพลงแบบห้วงลำดับทำนองในตอน B1

บทเพลง Etude No.14 เน้นการฝึกการเล่นคอร์ดแตกแบบการกดโน้ตตัวเบสแล้วตามด้วยการกดคอร์ดในมือซ้าย ส่วนในมือขวาเน้นการฝึกการเล่นคอร์ดแตก ในช่วงกลางของบทเพลงเน้นการฝึกการเล่นคอร์ดแตกพร้อมกันทั้งในมือขวาและมือซ้าย ก่อนเริ่มเล่นบทเพลงควรฝึกการไล่นิ้วในบันไดเสียง F Major

15. บทเพลง Etude No.15

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง D Major คีตลักษณ์บทเพลง Etude No.15 มีโครงสร้างดังนี้

ตอน A1 ห้องที่ 1 – 8

ตอน B1 ห้องที่ 9 – 16

ตอน A2 ห้องที่ 17 – 32

ตอน B2 ห้องที่ 33 – 40

แนวทำนอง A1 ในมือขวาเป็นการเล่นโน้ตเรียงระดับโดยมีโครงสร้างจากโน้ตในบันไดเสียงเพนตาโทนิค พร้อมทั้งมีการเพิ่มแนวทำนองที่ 2 สอดแทรกเข้าไปได้แนวทำนองหลักดังกล่าว การประสานเสียงในมือซ้ายมีลักษณะเป็นการเล่นโน้ตเป็นกลุ่มคอร์ดแตก แนวทำนองในช่วงนี้เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด D และจบด้วยคอร์ด B7

ตัวอย่างที่ 48 แนวทำนอง A

Theme A Etude No.15

Allegretto ♩ = 108 No.15

D: I vi₅ I₅ V vi vii₆₅

V vi₆₅ ii₆₅ iii₆₅ IV7 ii₄₂

แนวทำนอง B ในห้องที่ 9 แนวทำนองที่ 2 ได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้น

ตัวอย่างที่ 49 ห้องที่ 9 แนวทำนอง B

Theme B

D: V iii₇ I ii₆₅ I iii I₄₃ vi vii₆₅ V vi₆₅

ห้องที่ 17 เป็นการสลับแนวกันระหว่างมือขวาและมือซ้าย แนวทำนอง A จะย้ายไปอยู่ใน
แนวมือซ้าย ส่วนแนวประสานจะอยู่ในมือขวา

ตัวอย่างที่ 50 ห้องที่ 17 การย้ายแนวทำนอง

แนวทำนอง A กลับมานำเสนออีกครั้งในห้องที่ 25 แต่อยู่ในรูปของการแปรทำนองในแนวมือขวา โดยเปลี่ยนลักษณะรูปแบบจังหวะจากโน้ตตัวดำเป็นโน้ตตัวเข็บบีต 1 ชั้น ทำให้เนื้อดนตรีในตอนดังกล่าวนี้มีความหนาแน่นเพิ่มมากขึ้น

ตัวอย่างที่ 51 ห้องที่ 25 การแปรทำนอง

ในส่วนของการทำนอง B ที่กลับมาเสนออีกครั้งในห้องที่ 33 ก็มีแปรทำนองในมือขวา โดยการเปลี่ยนลักษณะรูปแบบจังหวะให้มีความถี่มากยิ่งขึ้นเช่นเดียวกัน ซึ่งจะส่งผลให้เนื้อดนตรีในตอนดังกล่าวนี้มีความหนาแน่นเพิ่มมากขึ้นด้วย

ตัวอย่างที่ 52 ห้องที่ 33 การแปรทำนอง

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นระยะๆ ในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้งจังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

แนวทำนองย้ายเสียงไปอยู่ในแนวมือซ้ายในห้องที่ 17 ส่วนมือขวาเป็นการประสานเสียงในลักษณะของคอร์ดแตก

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นแบบดนตรีประสานแนว หรือไฮโมโฟนี

บทเพลง Etude No.15 เน้นการฝึกการเล่นโน้ตแยกในมือซ้ายส่วนในมือขวาเน้นการฝึกการเล่นโน้ตที่เป็นขั้นคู่พร้อมกันและการลากเสียงค้างของโน้ตในหนึ่ง (Holding Notes) ก่อนเริ่มเล่นบทเพลงควรวีการได้นิ้วในบันไดเสียง D Major

16. บทเพลง Etude No.16

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง F Major โดยมีรายละเอียดรูปแบบคีตลักษณ์คือ

ตอน A1	ห้องที่ 1 – 8
ตอน B1	ห้องที่ 9 – 16
ตอน A2	ห้องที่ 17 – 24
ตอน A3	ห้องที่ 25 – 32
ช่วงหางเพลง	ห้องที่ 32 – 40

ตอน A1 แนวทำนองในมือขวาเป็นการเล่นโน้ตเป็นกลุ่มคอร์ดเป็นขั้นคู่ โดยใช้โน้ตทั้งในบันไดเสียงแบบเรียงเสียงและบันไดเสียงแบบครึ่งเสียง การประสานเสียงในมือซ้ายเป็นการเล่น

โน้ตเรียงระดับทั้งขึ้นและลง แนวทำนองในช่วงนี้เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด F และจบด้วยคอร์ด C

ตัวอย่างที่ 53 แนวทำนองและเสียงประสานในช่วงต้นของบทเพลง

Etude No.16

Vivo ♩=132 No.16

F:I $i \frac{6}{4}$ I I V $\frac{6}{4}$

แนวทำนองในมือขวาในท้องที่ 9 เป็นรูปแบบของการแปรทำนอง ส่วนการประสานเสียงในมือซ้ายมีลักษณะเป็นการประสานเสียงในรูปแบบของคอร์ดแตกแบบการกดโน้ตตัวเบสแล้วตามด้วยการกดคอร์ดในลักษณะจังหวะขัด

ตัวอย่างที่ 54 ท้องที่ 9 การแปรทำนอง

แนวทำนองในท้องที่ 17 จะย้ายไปอยู่ในแนวมือซ้าย ส่วนมือขวาเป็นการประสานเสียงในรูปแบบการเล่นโน้ตเรียงระดับทั้งขึ้นและลง

ตัวอย่างที่ 55 ท้องที่ 17 การย้ายแนวทำนอง

จากนั้นแนวทำนองหลักจะกลับมานำเสนออีกครั้งในครั้งที่ 25 แต่ในครั้งที่ 32 ซึ่งเป็นช่วงหางเพลงของบทประพันธ์ จะมีแนวทำนองคล้ายกันกับแนวทำนองหลักของบทเพลง แต่แนวทำนองดังกล่าวจะอยู่ในรูปแบบของการแปรทำนอง ซึ่งอยู่ในกลุ่มเสียงของคอร์ด F และคอร์ด C เป็นหลัก

ตัวอย่างที่ 56 ครั้งที่ 32 การแปรทำนองตอนท้ายของบทเพลง

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นระยะๆ ในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้งจังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้ ส่วนมากมีลักษณะเป็นแบบดนตรีประสานแนว หรือโฮโมโฟนี นอกจากนี้ ในช่วงกลางของบทเพลงและในช่วงท้ายเพลงมีเนื้อดนตรีแบบดนตรีหลากหลายแนว หรือโพลีโฟนี

บทเพลง Etude No.16 เน้นการฝึกการเล่นบันไดเสียง, การฝึกการเล่นโน้ตที่เป็นขั้นคู่พร้อมกันและการลากเสียงค้างของโน้ตในแนวหนึ่ง ก่อนเริ่มเล่นบทเพลงควรฝึกการได้นิ้วในบันไดเสียง F Major

17. บทเพลง Etude No.17

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง D minor มีคีตลักษณ์แบบ Theme & Variation โดยสามารถแบ่งได้เป็นประโยคเพลงใหญ่ได้หลายประโยค ดังนี้

Theme	ห้องที่ 1 – 8
Variation 1	ห้องที่ 9 - 24
Variation 2	ห้องที่ 25 – 32
Variation 3	ห้องที่ 33 – 40
Codetta	ห้องที่ 41 – 43

Theme ห้องที่ 1 – 8 เป็นประโยคคำถามและประโยคคำตอบของบทประพันธ์ โดยมีแนวทำนองที่มีโครงสร้างอยู่บนพื้นฐานของบันไดเสียงเพนตาโทนิคอยู่ในมือขวา แนวทำนองในช่วงนี้เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด Dm และจบด้วยคอร์ด Am7 ในห้องที่ 5 – 7 ยังได้มีการเพิ่มแนวทำนองที่ 2 สอดแทรกเข้าไปได้แนวทำนองหลักในมือขวาด้วย นอกจากนั้นแนวทำนองในห้องที่ 7 – 8 มีลักษณะเป็นทำนองพลิกกลับของห้องที่ 3 - 4

ตัวอย่างที่ 57 ห้องที่ 1 – 8 ประโยคคำถามและประโยคคำตอบของบทประพันธ์

Etude No.17

Moderato ♩ = 100

No.17

Question

Answer

2nd Melody

Dm : i V6 V6/VI vii 7^b/VII VI V7

i V6 VI vii 7^b/VII VI

Variation 1 ห้องที่ 9 - 24 เป็นการนำพัฒนาแนวทำนองหลักในแนวแนวมือขวา แนวทำนองหลักนี้มีโครงสร้างอยู่บนพื้นฐานของบันไดเสียงเพนตาโทนิค โดยในห้องที่ 9 - 12 มีลักษณะเป็นประโยคคำถาม และในห้องที่ 13 - 16 มีลักษณะเป็นประโยคคำตอบ ส่วนการประสานเสียงในมือซ้ายเป็นลักษณะของการสอดทำนองเพลง

ตัวอย่างที่ 58 ห้องที่ 9 การพัฒนาแนวทำนองหลัก

9

mp *mf*

ตัวอย่างที่ 59 แนวทำนองในห้องที่ 17

17

mf

Variation 2 ห้องที่ 25 – 32 เป็นลักษณะของการพัฒนาแนวทำนองในห้องที่ 17 - 24 กล่าวคือ โครงสร้างของแนวทำนองจะมีลักษณะที่คล้ายกันกับทำนองหลักในห้องดังกล่าว แต่จะมีการพัฒนาแนวทำนองในบางช่วงและลักษณะจังหวะให้มีความแตกต่างกันออกไป

ตัวอย่างที่ 60 ห้องที่ 25 การพัฒนาแนวทำนอง

Variation 3 ห้องที่ 33 – 40 แนวทำนองมีลักษณะจังหวะที่มีความเร็วมากขึ้น โดยใช้รูปแบบของลักษณะโน้ตเชปิต 2 ชั้น ทำให้เนื้อดนตรีในช่วงนี้มีความหนาเพิ่มมากขึ้น เสมือนการนำไปสู่จุดสูงสุดของบทเพลง

ตัวอย่างที่ 61 ประโยคเพลงใหญ่ 5 ห้องที่ 33

แนวประสานในช่วงหางเพลงของบทประพันธ์เป็นการไล่โมด G Dorian ลงเพื่อเชื่อมต่อกับแนวเสียงต่ำในมือซ้าย

ตัวอย่างที่ 62 ช่วงหางเพลง

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นระยะๆ ในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้งจังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นทั้งแบบดนตรีประสานแนว หรือโฮโมโฟนี และแบบดนตรีหลากหลาย หรือโพลีโฟนี

บทเพลง Etude No.17 เน้นการฝึกการเล่นเชื่อมต่อกันระหว่างนิ้ว และการเล่นที่ไม่เชื่อมต่อกันระหว่างนิ้ว ทั้งในมือซ้ายและมือขวา ก่อนเริ่มเล่นบทเพลง Etude No.17 ควรฝึกการไถ่นิ้วในบันไดเสียง D minor

18. บทเพลง Etude No.18

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง F Major คีตลักษณ์ในบทเพลงนี้มีรูปแบบเป็นอิสระแบบตอนเดียว บรรเลงต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบโดยไม่มีการซ้ำหรือเน้นวรรคตอนใดตอนหนึ่ง โดยสามารถแบ่งได้เป็นประโยคเพลงใหญ่ได้หลายประโยค ดังนี้

ประโยคเพลงใหญ่ 1	ห้องที่ 1 – 13
ประโยคเพลงใหญ่ 2	ห้องที่ 13 - 21
ประโยคเพลงใหญ่ 3	ห้องที่ 21 – 27
ประโยคเพลงใหญ่ 4	ห้องที่ 27 – 41
ประโยคเพลงใหญ่ 5	ห้องที่ 42 – 58

แนวทำนอง A มีโน้ตเป็นการเล่นโน้ตเรียงระดับโดยมีโครงสร้างจากโน้ตในบันไดเสียงเพนตาโทนิค การประสานเสียงในมือซ้ายของโน้ตที่เป็นคอร์ดแตกและการสอดทำนองเพลง แนวทำนองในช่วงนี้เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด F และจบด้วยคอร์ด C7

ตัวอย่างที่ 63 แนวทำนอง A ที่มีโน้ตหลักจากบันไดเสียงเพนตาโทนิค

Theme A

Etude No.18 No.18

Andante ♩ = 76

F : I vi ii7 V

แนวทำนองมือซ้ายในห้วงที่ 10 – 11 มีลักษณะไล่ลัดกับแนวทำนองมือขวาในห้วงที่ 8 – 9 นอกจากนี้ แนวทำนอง B ในห้วงที่ 13 เป็นการพัฒนาแนวทำนองจากโครงสร้างของแนวทำนองหลัก

ตัวอย่างที่ 64 การไล่ลัดแนวทำนองในห้วงที่ 8 – 9 และห้วงที่ 10 - 11 และการพัฒนาแนวทำนองในห้วงที่ 13

ห้วงที่ 31 - 34 เป็นช่วงเชื่อม โดยการใช้โน้ตจากบันไดเสียงครึ่งเสียงแบบสวนทางกัน โดยมีเสียงอยู่ในโครงสร้างของคอร์ด F เป็นหลัก

ตัวอย่างที่ 65 ห้องที่ 30 - 33 ช่วงเชื่อม

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นระยะๆ ในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้งจังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นทั้งแบบดนตรีประสานแนว หรือโฮโมโฟนี และแบบดนตรีหลากหลายแนว หรือโพลีโฟนี

บทเพลง Etude No.18 เน้นการฝึกคอร์ดแตกทั้งในมือซ้ายและมือขวา นอกจากนั้นในบางช่วงของบทเพลงยังมีเทคนิคการไล่บันไดเสียงด้วย ก่อนเริ่มเล่นบทเพลง Etude No.18 ควรฝึกการไล่นิ้วในบันไดเสียง F Major

19. บทเพลง Etude No.19

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง F Major คีตลักษณ์บทเพลง Etude No.19 มีโครงสร้างดังนี้

ตอน A1 ห้องที่ 1 – 16

ตอน B1 ห้องที่ 17– 20

ตอน A2 ห้องที่ 21 – 36

แนวทำนอง A ในมือขวามีโครงสร้างจากโน้ตในบันไดเสียงเพนตาโทนิค พร้อมทั้งมีการเพิ่มแนวทำนองที่ 2 สอดแทรกเข้าไปได้แนวทำนองหลักดังกล่าว การประสานเสียงในมือซ้ายมีลักษณะเป็นการเล่นโน้ตเรียงระดับในรูปของการสอดทำนองเพลง และมีการล้อกันระหว่างแนว

ทำนองทั้ง 2 ด้วย แนวทำนองในช่วงนี้เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด F และจบด้วยคอร์ด C โดยการไล่โน้ตขึ้นในบันไดเสียงแบบเรียงเสียง เพื่อเชื่อมเข้าสู่แนวทำนองในช่วงต่อไป

ตัวอย่างที่ 66 แนวทำนองที่มีโน้ตหลักจากโครงสร้างโน้ตในบันไดเสียงเพนตาโทนิค

Theme A

Etude No.19 No.19

Moderato ♩ = 96

F : I V I V ii V/II V

จากนั้นในข้อที่ 9 แนวทำนอง A จะย้ายไปนำเสนอในแนวมือซ้าย ส่วนมือขวาจะเป็นการประสานเสียงโดยการสอดทำนองเพลง

ตัวอย่างที่ 67 การย้ายแนวทำนอง

Theme A

ข้อที่ 17 เป็นการนำเสนอแนวทำนอง B มีลักษณะเป็นการเล่นโน้ตซ้ำ พร้อมกับการไล่บันไดเสียงทั้งในมือขวาและมือซ้ายแบบสวนทางเข้าหากัน ต่อจากนั้นเป็นแนวห้วงลำดับทำนองที่พัฒนามาจากแนวทำนอง B ที่มีโครงสร้างอยู่บนพื้นฐานของบันไดเสียงเรียงเสียง

ตัวอย่างที่ 68 ห้องที่ 17 แนวทำนอง B

Theme B

Repeating Note

17

4 3 2 1 4 3 2 1 5 4 3 2 1 3 2 1 4 3 2 1 4 3 2 1 4 1 4 3 2 1 3 2

mp *mf* *mp* *mf*

F : I6 iv

ในห้องที่ 21 แนวทำนองจะกลับมานำเสนออีกครั้งเหมือนในห้องที่ 9 แต่มีความแตกต่าง คือ การประสานเสียงโดยการสอดทำนองเพลงในแนวมือขวาจะมีการเล่นโน้ตที่เป็นชั้นคู่พร้อมกัน ทำให้มีเสียงประสานที่มีความกลมกล่อม และเนื้อดนตรีที่มีความหนาแน่นมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างที่ 69 ห้องที่ 21 การเล่นโน้ตที่เป็นชั้นคู่พร้อมกันในแนวทำนองมือขวา

21

1 2 3 4 2 3 4 1 2 3 4 5 3 4 5

f

ส่วนในห้องที่ 29 แนวทำนองจะกลับมานำเสนออีกครั้งเหมือนในตอน A1 แต่มีความแตกต่างคือ การประสานเสียงโดยการสอดทำนองเพลงในแนวมือซ้ายจะมีการเล่นโน้ตที่เป็นชั้นคู่พร้อมกัน และยังเป็นการเล่นสลับแนวทำนองในระหว่างมือขวาและมือซ้ายด้วย

ตัวอย่างที่ 70 ห้องที่ 29 การเล่นโน้ตที่เป็นชั้นคู่พร้อมกันในแนวทํานองมือซ้าย

กลุ่มหน่วยทํานองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นในแนวทํานองหลักของบทเพลง และยังปรากฏขึ้นเป็นในช่วงตอนท้ายของบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้งจังหวะและทํานอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

นอกจากนั้นในบทเพลงนี้ยังปรากฏหน่วยทํานองย่อยรองด้วย โดยมีลักษณะดังนี้

ซึ่งหน่วยทํานองย่อยรองนี้ปรากฏขึ้นในช่วงการพัฒนาแนวทํานองของบทเพลง โดยมีลักษณะทํานองและจังหวะที่น่าสนใจ

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นแบบดนตรีหลากหลาย หรือโพลีโฟนี

บทเพลง Etude No.19 เน้นการฝึกการเล่นบันไดเสียง, การเล่นโน้ตช่วงคู่แปดการฝึกการการเล่นโน้ตที่เป็นชั้นคู่พร้อมกัน, การลากเสียงค้างของโน้ตในแนวหนึ่ง และการควบคุมลักษณะเสียง ก่อนเริ่มเล่นบทเพลงควรฝึกการไล่นิ้วในบันไดเสียง F Major

20. บทเพลง Etude No.20

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง C Major โดยมีรายละเอียดรูปแบบคีตลักษณะคือ

ตอน A1 ห้องที่ 1 – 24

ตอน A2 ห้องที่ 25 – 36

ตอน A'1 ห้องที่ 37 – 49

ตอน A1 ห้องที่ 1 – 8 เป็นการนำเสนอแนวทำนองหลักในแนวมือขวา แนวทำนองหลักนี้มีโครงสร้างอยู่บนพื้นฐานของบันไดเสียงเพนตาโทนิค และโน้ตจากโครงสร้างของคอร์ดทบเจ็ด (Seventh Chord) และอยู่ในรูปแบบของการเล่นโน้ตเป็นกลุ่มในรูปขั้นคู่สมบรูณ์ คู่ 8

ถึงแม้ว่าบทเพลง Etude No.20 นี้มีลักษณะรูปแบบเป็น Boogie-Woogie แต่แนวทำนองของบทเพลงดังกล่าวนี้ก็ยังคงแฝงไว้ด้วยสำเนียงไทย ด้วยเหตุผลที่แนวทำนองหลักนี้มีโครงสร้างอยู่บนพื้นฐานของบันไดเสียงเพนตาโทนิค วิธีการประสานเสียงในมือซ้ายในบทเพลงนี้ ใช้การประสานเสียงแบบคอร์ดแตก (Broken Chord) ในรูปของคอร์ดทบเจ็ด อยู่ในรูปแบบจังหวะแบบ Dotted Rhythm แนวทำนองในช่วงนี้เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด C7 และจบด้วยคอร์ด F7 เข้าหาคอร์ด C7

ตัวอย่างที่ 73 การเปลี่ยนแนวทำนองไปยังโหมดของกลุ่มเสียงที่เป็น Relative Minor

ตอน A'1 มีลักษณะแนวทำนองและการประสานเสียงที่มีความคล้ายคลึงกันกับช่วงต้นเพลง แต่มีการเพิ่มคอร์ด C9 ในตอนจบ

ตัวอย่างที่ 74 การเพิ่มคอร์ดสุดท้ายในตอนจบ

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นระยะๆ ในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้งจังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นแบบดนตรีหลากหลาย หรือโพลีโฟนี

บทเพลง Etude No.20 เน้นการฝึกการเล่นโน้ตเป็นกลุ่ม ก่อนเริ่มเล่นบทเพลงควรวีการไล่นิ้วในบันไดเสียง C Major

21. บทเพลง Etude No.21

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง C Major โดยมีรายละเอียดรูปแบบคีตลักษณะคือ

ตอน A1 ห้องที่ 1 – 16

ตอน A2 ห้องที่ 17 – 24

ตอน A'1 ห้องที่ 25 – 32

แนวทำนองในช่วงนี้เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด C add6 และจบด้วยคอร์ด G add6 โดยในมือขวามีลักษณะเป็นทั้งการเล่นโน้ตเป็นกลุ่มและการไล่นิ้วเรียงเสียง ส่วนในมือซ้ายมีลักษณะเป็นการเล่นโน้ตเป็นกลุ่มขึ้นคู่ 8 แบบเล่นแยกโน้ตทีละตัว ถึงแม้ว่าบทเพลง Etude No.21 นี้มีลักษณะจังหวะเป็นแบบ Swing แต่แนวทำนองของบทเพลงดังกล่าวนี้ก็ยังคงแฝงไว้ด้วยสำเนียงไทย ด้วยเหตุผลที่แนวคอร์ดประกอบแนวทำนองหลักนี้มีโครงสร้างอยู่บนพื้นฐานของบันไดเสียงเพนตาโทนิค

ตัวอย่างที่ 75 ช่วงเริ่มต้นของบทเพลง

Etude No.21

Swinging ♩ = 100 No.21

C : I add6 I add6 I add6

I add6 V add6 V add6

จากนั้นตามด้วยการแปรทำนองที่มีลักษณะทำนองที่ใช้โน้ตทั้งจากบันไดเสียงเรียงเสียง, บันไดเสียงแบบครึ่งเสียง และโน้ตจากคอร์ดทบเจ็ด แต่แนวทำนองยังคงมีโครงสร้างอยู่ในคอร์ด C add6 และคอร์ด G add6 นอกจากนี้ แนวทำนองในช่วงนี้มีลักษณะคล้ายกับการดันโดยอาศัยทำนองหลักเป็นแนวด้วย

ตัวอย่างที่ 76 การแปรทำนอง

variation

mf

การประสานเสียงมือซ้ายในเพลงนี้ใช้วิธีการประสานในรูปแบบของการเล่นโน้ตเป็นกลุ่มในรูปขั้นคู่สมบุรณ์ คู่ 8 อีกทั้งมีการดำเนินทำนองตามระดับเสียงของบันไดเสียงแบบเพนตาโทนิค

บทเพลง Etude No.21 เน้นการฝึกการเล่นโน้ตเป็นกลุ่มทั้งแบบกดพร้อมกัน 2 ตัว และแบบเล่นแยกโน้ตทีละตัว ก่อนเริ่มเล่นบทเพลง Etude No.21 ควรฝึกการไล่โน้ตในบันไดเสียง C Major

22. บทเพลง Etude No22

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง B minor โดยคีตลักษณ์ในบทเพลงนี้เป็นแบบ Abridged Sonata โดยมีรายละเอียดดังนี้

Exposition; First Subject Group	ห้องที่ 1 – 8
Transition	ห้องที่ 8
Second Subject Group	ห้องที่ 9 – 24
Development	ห้องที่ 24
Recapitulation; First Subject Group	ห้องที่ 25 – 32
Elaborated Transition	ห้องที่ 32 – 39
Repeat of First Subject Group	ห้องที่ 39 – 47
Second Subject Group	ห้องที่ 47 – 63
Coda	ห้องที่ 63 – 70

ทำนองหลักในแนวมือขวาเป็นการเล่นโน้ตเรียงระดับ สร้างขึ้นโดยใช้หลักการพื้นฐานของบันไดเสียงแบบเพนตาโทนิค หลังจากนั้นมีการพัฒนาแนวทำนองจากทำนองหลัก นอกจากนี้ยังมีการใช้โน้ตแยกที่มีโน้ตอยู่ในโครงสร้างของคอร์ด C#^Ø 7 เล่นต่อเนื่องขึ้นลงระหว่างมือซ้าย – มือขวา – มือซ้าย ในช่วงเชื่อมสั้นๆ ระหว่างทำนองหลักและทำนองแปร บทเพลงนี้ใช้วิธีการประสานเสียงแบบการเล่นโน้ตเรียงระดับในมือซ้ายในรูปของการสอดทำนองเพลง โดยใช้โครงสร้างโน้ตจากบันไดเสียงเพนตาโทนิค แนวทำนองในช่วงนี้เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด Bm และจบด้วยคอร์ด Em เข้าหาคอร์ด Bm

ตัวอย่างที่ 79 ทำนองหลักของบทเพลง

Theme **Etude No.22** No.22
Allegro ♩ = 112

Bm : i iv

3 Transition Development of Theme

i vii⁶/VII₅ i

- บทเพลงนี้มีการนำเสนอแนวทำนองและมีการเปลี่ยนไปยังโหมดของกลุ่มเสียงต่างๆ ดังนี้
Exposition; First Subject Group	เป็นโหมดของกลุ่มเสียงหลัก
Second Subject Group	เป็นโหมดของกลุ่มเสียงที่มีความสัมพันธ์กัน
Recapitulation; First Subject Group	เป็นโหมดของกลุ่มเสียงหลัก
Elaborated Transition	เป็นโหมดของกลุ่มเสียงหลัก พร้อมทั้งมีการใช้
- โน้ตแยกเป็นการเลียนแนวทำนองไล่เรียงกันลงมา
Repeat of First Subject Group	เป็นโหมดของกลุ่มเสียงหลัก
Second Subject Group	เป็นโหมดของกลุ่มเสียงที่มีความสัมพันธ์กัน
ช่วง Coda	เป็นโหมดของกลุ่มเสียงหลัก พร้อมทั้งมีการใช้
- โน้ตแยกเป็นการเลียนแนวทำนองไล่เรียงกันลงมาและจบด้วยคอร์ดที่อยู่ในรูปโน้ตสามปรับ (Picardy Third) หมายถึงการยกโน้ตตัวที่ 3 ของคอร์ด minor ให้สูงขึ้นครึ่งเสียง

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นระยะๆ ในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้งจังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

บทเพลงนี้มีการใช้เทคนิคในการพัฒนาประโยคเพลงแบบห้วงลำดับทำนองในตอน C1 และตอนหางเพลง กล่าวคือ เป็นการซ้ำแนวทำนองแต่อยู่ในระดับเสียงที่ต่างกัน

ตัวอย่างที่ 80 เทคนิคการพัฒนาประโยคเพลงแบบห้วงลำดับทำนอง

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นแบบดนตรีหลากหลายแนว หรือโพลีโฟนี

บทเพลง Etude No.22 เน้นการฝึกการเล่นโน้ตเรียงระดับในรูปแบบของการเล่นบันไดเสียงในรูปแบบของโน้ตแยกทั้งในมือซ้ายและมือขวา ก่อนเริ่มเล่นบทเพลง Etude No.22 ควรฝึกการไล่โน้ตในบันไดเสียง B minor

23. บทเพลง Etude No.23

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง G minor โดยคีตลักษณ์บทเพลง Etude No.23 เป็นลักษณะของการแปรทำนอง โดยมีโครงสร้างดังนี้

ตอน A ทำนองหลัก	ห้องที่ 1 – 8
ตอน A2 การแปรทำนองครั้งที่ 1	ห้องที่ 9 – 16
ตอน A3 การแปรทำนองครั้งที่ 2	ห้องที่ 17 – 24
ตอน A4 การแปรทำนองครั้งที่ 3	ห้องที่ 25 – 28
ตอน A4 การแปรทำนองครั้งที่ 4	ห้องที่ 29 – 32
ตอน A5 การแปรทำนองครั้งที่ 5	ห้องที่ 33 – 40
ตอน A ทำนองหลัก	ห้องที่ 41 – 48
ตอน A6 การแปรทำนองครั้งที่ 6	ห้องที่ 49 – 53

แนวทำนองในแนวมือขวาเป็นการเล่นโน้ตเรียงระดับจากคอร์ดแตก ไล่เรียงกันขึ้นลงตามลำดับ แนวทำนองในช่วงนี้เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด Gm, F และจบด้วยคอร์ด A⁷ เข้าหาคอร์ด Gm

ตัวอย่างที่ 81 ทำนองหลักของบทเพลง

Etude No.23

Allegretto ♩ = 112 Theme No.23

The musical score consists of three systems, each with a treble and bass staff. The first system starts with a forte (*ff*) dynamic and a tempo of Allegretto (♩ = 112). The melody is marked 'Theme' and 'No.23'. The bass line features a red line with a double bar line and a red 'X' symbol. Chord diagrams are provided below the bass staff: Gm : i and VII. The second system begins with a '3' above the treble staff and includes the instruction 'simile'. Chord diagrams below the bass staff are ii 6 4 and i 6 4. The third system starts with a '5' above the treble staff and includes chord diagrams iv and ^bV6.

หลังจากนั้นมีการแปรแนวทำนองออกเป็นรูปแบบต่างๆ จำนวน 6 รูปแบบ แต่ยังคงอยู่บนพื้นฐานของการเล่นโน้ตจากคอร์ดแตก

ตัวอย่างที่ 83 การแปรทำนอง

Var.1

Musical score for Var.1, measures 9-16. Treble clef, piano (*p*), 7/8 time signature. Fingerings are indicated above the notes.

Var.2

Musical score for Var.2, measures 17-24. Treble clef, forte (*f*), 7/8 time signature. Includes a 'Ped.' marking and a fermata over measure 24.

Var.3

Musical score for Var.3, measures 25-32. Treble clef, piano (*p*), 7/8 time signature. Includes a 'Ped.' marking.

Var.4

Musical score for Var.4, measures 29-36. Treble clef, mezzo-forte (*mf*), 7/8 time signature.

Var.5

Musical score for Var.5, measures 33-40. Treble clef, forte (*f*), 7/8 time signature.

Var.6

บทเพลงนี้จับเพลงด้วยคอร์ดที่อยู่ในรูปโน้ตสามปรับ (Tierce de Picardie)

ตัวอย่างที่ 82 โน้ตสามปรับในห้องสุดท้าย

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นระยะๆ ในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้ง
จังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นแบบดนตรีประสานแนว หรือโฮโมโฟน

บทเพลง Etude No.23 เน้นการฝึกการเล่นโน้ตเรียงระดับแบบคอร์ดแตกในมือขวา ก่อน
เริ่มเล่นบทเพลงควรฝึกการไล่โน้ตในบันไดเสียง G minor

24. บทเพลง Etude No.24

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง C Major โดยบทเพลงนี้มีรายละเอียดรูปแบบคีตลักษณ์คือ
 ตอน A1 ห้องที่ 1 – 35
 ตอน A2 ห้องที่ 36 – 60
 ตอน A'1 ห้องที่ 61 – 100

แนวทำนองในมือขวาเป็นการเล่นโน้ตเรียงระดับโดยมีโครงสร้างจากโน้ตในบันไดเสียงเพนตาโทนิค บันไดเสียงเรียงเสียง และบันไดเสียงแบบครึ่งเสียง รวมทั้งมีการใช้รูปแบบลักษณะจังหวะแบบ 3 พยางค์ การประสานเสียงในมือซ้ายมีลักษณะของการเล่นโน้ตเป็นกลุ่มโดยมีโครงสร้างจากโน้ตในบันไดเสียงเพนตาโทนิค และโน้ตในบันไดเสียงเรียงเสียง ในรูปแบบของคอร์ดแตกแบบการกดโน้ตตัวเบสแล้วตามด้วยการกดคอร์ด แนวทำนองในช่วงนี้เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด C และจบด้วยคอร์ดผสมคู่เสียงที่เพิ่มโน้ตชั้นคู่ 4 จากโน้ตพื้นฐาน ซึ่งคือคอร์ด F เข้าหาคอร์ด C

ตัวอย่างที่ 84 แนวทำนองที่มีโน้ตหลักจากโครงสร้างโน้ตในบันไดเสียงเพนตาโทนิค บันไดเสียงเรียงเสียง และบันไดเสียงแบบครึ่งเสียง

Etude No.24

Andantino ♩ = 76

No.24

C : I9 V7 V $\frac{4}{3}$ V/VI IV I add6

ห้องที่ 20 มีการพัฒนาแนวทำนองในแนวมือขวาในรูปแบบของการไต่บันไดเสียง ซึ่งพัฒนาจากแนวทำนองหลักในช่วงต้นเพลง

ตัวอย่างที่ 85 ห้องที่ 17 การพัฒนาแนวทำนอง

Musical score for Example 85, measures 13-19. The score is in 2/4 time and features a complex melodic line in the right hand with many triplets and a steady bass line in the left hand. The key signature has one flat (B-flat).

ห้องที่ 26 มีการพัฒนาแนวทำนองในแนวมือขวาอีกครั้งในรูปแบบของโน้ตที่เป็นชั้นคู่เล่นพร้อมกัน อีกทั้งมีการเพิ่มแนวทำนองที่ 2 สอดแทรกเข้าไปได้แนวทำนองหลัก ส่วนการประสานเสียงในแนวมือซ้ายเปลี่ยนเป็นการเล่นโน้ตแบบคอร์ดแตกแบบปกติ และกลับมาเล่นคอร์ดแตกแบบการกดโน้ตตัวเบสแล้วตามด้วยการกดคอร์ด ในห้องที่ 40

ตัวอย่างที่ 86 ห้องที่ 26 การพัฒนาแนวทำนองในแนวมือขวาในรูปแบบของโน้ตที่เป็นชั้นคู่เล่นพร้อมกัน

Musical score for Example 86, measures 23-28. The score is in 2/4 time and features a complex melodic line in the right hand with many triplets and a steady bass line in the left hand. The key signature has one flat (B-flat).

ห้องที่ 51 – 60 ใช้เทคนิคการเล่นโน้ตระดับประเภทโน้ตแยก (Arpeggiation) อีกทั้งลักษณะรูปแบบจังหวะส่วนมากเป็นโน้ตตัวดำ จึงทำให้ดูเหมือนว่าอัตราจังหวะมีความช้าลง แนวทำนองในช่วงนี้เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด Am7, คอร์ดคู่ 3 เรียงซ้อนประเภทคอร์ดทบ 9 คือ คอร์ด F9 (คอร์ดซบมีเตียนของคอร์ดนิอาโพลิตัน, คอร์ดโดมีนันทองคอร์ดนิอาโพลิตัน, คอร์ดซบโดมีนันทองคอร์ดนิอาโพลิตัน, คอร์ด D[♯] 7 และจบด้วยคอร์ดคู่ 3 เรียงซ้อนประเภทคอร์ดทบ 11 คือ คอร์ด Am11 เข้าหาคอร์ด A7)

ตัวอย่างที่ 87 ห้องที่ 51 – 60 โน้ตระดับประเภทโน้ตแยก

IV9 \flat VII7 \flat VI7 \flat V7 \natural vii9 vi11 V⁶/II

ห้องที่ 61 แนวทำนองในช่วงต้นเพลงกลับมานำเสนออีกครั้งหนึ่ง แต่เสียงประสานในแนวมือซ้ายมีรูปแบบที่เปลี่ยนไป กล่าวคือ เป็นการเล่นคอร์ดแตกแบบการกดโน้ตตัวเบสแล้วตามด้วยการกดคอร์ด แต่ใช้ลักษณะรูปแบบจังหวะเป็นโน้ตตัวเข้บิต 1 ชั้น ทำให้ดูเหมือนว่าทำนองเพลงในช่วงนี้มีอัตราจังหวะที่เร็วขึ้น

ตัวอย่างที่ 88 ห้องที่ 61 การกลับมาของแนวทำนองหลัก

ในช่วงทำนองของบทเพลงตั้งแต่ห้องที่ 77 ลักษณะของแนวทำนองและการประสานเสียงจะกลับมาคล้ายกับช่วงต้นเพลงอีกครั้งหนึ่ง

ตัวอย่างที่ 89 ห้องที่ 77 การกลับมาของแนวทำนองและการประสานเสียง

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นระยะๆ ในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้งจังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นแบบดนตรีประสานแนว หรือโฮโมโฟน

บทเพลง Etude No.24 เน้นการฝึกการเล่นคอร์ดแตกแบบการกดโน้ตตัวเบสแล้วตามด้วยการกดคอร์ดในมือซ้าย ส่วนในมือขวาเน้นการฝึกการเล่นโน้ตแยก ก่อนเริ่มเล่นบทเพลงควรฝึกการไล่นิ้วในบันไดเสียง C Major

25. บทเพลง Etude No.25

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง G Major โดยคีตลักษณ์บทเพลง Etude No.25 มีโครงสร้างดังนี้

ตอน A1	ห้องที่ 1 – 17
Transition	ห้องที่ 18 - 24
ตอน A2	ห้องที่ 25 - 40

เสียงของแนวทำนองหลัก (Theme A) ในแนวมือขวาแฝงไว้ด้วยลักษณะของสำเนียงไทย โดยมีลักษณะเป็นการเล่นโน้ตเรียงระดับซึ่งสร้างขึ้นโดยใช้หลักการพื้นฐานของบันไดเสียงแบบเพนตาโทนิค จากนั้นโครงสร้างของแนวทำนองใช้โน้ตทั้งจากบันไดเสียงเรียงเสียงและบันไดเสียงแบบครึ่งเสียง แนวทำนองในช่วงนี้เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด G และจบด้วยคอร์ดคู่สามเรียงซ้อนประเภทคอร์ดทบ 9 คือคอร์ด Dm9 แล้วเคลื่อนที่เข้าหาคอร์ด E

ตัวอย่างที่ 90 ทำนองหลักของบทเพลง

Etude No.25

Theme A No.25
 Freely ♩ = 60

G : I V v9

V : II \flat III iv vii $^{\circ}$ 9/IV

ห้องที่ 9 – 17 มีการพัฒนาแนวทำนองหลักโดยใช้โน้ตทั้งจากบันไดเสียงเรียงเสียง และบันไดเสียงแบบครึ่งเสียง

ตัวอย่างที่ 91 การพัฒนาแนวทำนองหลัก

Theme A'

การประสานเสียงของมือซ้ายในเพลงนี้ใช้การประสานเสียงการเล่นโน้ตเรียงระดับแบบคอร์ดแตก

รูปแบบจังหวะในแนวมือขวาและมือซ้ายมีความแตกต่างและเป็นอิสระในตัวเอง กล่าวคือแนวทำนองมือซ้ายมีลักษณะจังหวะเป็น 3 พยางค์ ในขณะที่มือขวามีทั้งลักษณะจังหวะที่เป็นแบบปกติ และลักษณะจังหวะพิเศษ เช่น จังหวะ 3 พยางค์, 5 พยางค์ และ 7 พยางค์

Transition ในห้องที่ 18 – 24 มีการเปลี่ยนลักษณะรูปแบบจังหวะเป็นโน้ตตัวเข้บ็ต 1 ชั้น และโน้ตตัวดำ ทำให้แนวทำนองในท่อนนี้มีความช้าลง ส่วนในเรื่องของแนวทำนองยังคงมีการใช้โครงสร้างของบันไดเสียงเพนตาโทนิค บันไดเสียงเรียงเสียง และบันไดเสียงครึ่งเสียง แต่จะเพิ่มการใช้โน้ตในคอร์ดทบเจ็ด และกลับมาจบในลักษณะรูปแบบจังหวะเดิมใน

ตัวอย่างที่ 92 Transition ในห้องที่ 18 – 24

ตอน A2 ห้องที่ 25 – 40 แต่แนวทำนองมีการย้ายบันไดเสียงต่ำลงครึ่งเสียง

ตัวอย่างที่ 93 ตอนที่ 3

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นระยะๆ ในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้ง จังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นทั้งแบบดนตรีประสานแนว หรือโฮโมโฟนี และดนตรี แนวเดี่ยว หรือโมโนโฟนี

บทเพลง Etude No.25 เป็นการผสมผสานระหว่างการเล่นโน้ตเรียงระดับในรูปแบบของ การเล่นบันไดเสียงแบบเรียงเสียงและแบบครึ่งเสียงในมือขวา ส่วนในมือซ้ายเป็นการฝึกการเล่น โน้ตเรียงระดับแบบคอร์ดแตก ก่อนเริ่มเล่นบทเพลงควรฝึกการไล่นิ้วทั้งในบันไดเสียง G Major และ F# Major

26. บทเพลง Etude No.26

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง D minor โดยคีตลักษณ์ในบทเพลงนี้มีรายละเอียดดังนี้

ตอน A1 ห้องที่ 1 – 16

ตอน A2 ห้องที่ 17 – 32

ตอน A'1 ห้องที่ 33 - 50

บทเพลงนี้มีลักษณะที่เด่นชัดคือ ทั้งแนวทำนองและแนวประสานจะมีลักษณะรูปแบบ จังหวะที่ค่อยๆ เร็วถึงขั้นที่ละน้อย โดยการลดค่าของโน้ตที่ใช้ให้มีค่าน้อยลง เช่น จากโน้ตตัวขาว กลายเป็นโน้ตตัวดำ จากโน้ตตัวดำกลายเป็นโน้ตตัวเข็บบิต 1 ชั้น เป็นต้น แนวทำนองในแนวมือ ขวามีโครงสร้างจากโน้ตในคอร์ดแตก โน้ตในบันไดเสียงเรียงเสียง และบันไดเสียงแบบเพนตาโท นิก ส่วนการประสานเสียงในมือซ้ายตั้งแต่ต้นเพลงจนถึงห้องที่ 40 เป็นการเล่นโน้ตเป็นกลุ่มคอร์ด แบบกดลงบนคีย์พร้อมกันทุกตัว (Solid Chords) แนวทำนองในช่วงนี้เริ่มต้นประโยคเพลงด้วย คอร์ด Dm และจบด้วยคอร์ด A7

ตัวอย่างที่ 94 ทำนองหลักของบทเพลง

Etude No.26

Moderato $\text{♩} = 75$ No.26

Ped.
Ped. simile

Dm : i
VI 6
V $\frac{6}{5}$
iv $\frac{4}{3}$
ii $\frac{4}{2}$

iii 1/1
iv 9
V $\frac{6}{5}$
Ped.
Ped. simile

I
VI 6

จากนั้นในท้องที่ 9 แนวทำนองมือขวายังคงเหมือนเดิม แต่การเล่นคอร์ดในมือซ้ายจะมีลักษณะรูปแบบจังหวะที่เร็วที่ขึ้น โดยเปลี่ยนจากการเล่นโน้ตตัวขาวมาเป็นโน้ตตัวดำ

ในท้องที่ 17 แนวทำนองมีการเปลี่ยนไปยังโหมดของกลุ่มเสียงซบโดมินันท์ และการเล่นคอร์ดในมือซ้ายจะมีลักษณะรูปแบบจังหวะที่เร็วที่ขึ้น โดยเปลี่ยนจากการเล่นโน้ตตัวดำมาเป็นโน้ตตัวเข้บ็ต 1 ขึ้นในท้องที่ 25 พร้อมทั้งมีการแปรทำนองในแนวมือขวาด้วย ส่งผลให้เนื้อดนตรีเริ่มมีความหนาแน่นเพิ่มมากขึ้น

ตัวอย่างที่ 95 การเปลี่ยนโหมดของกลุ่มเสียง

16

Modulation

21

Variation

mp

26

จากนั้นแนวทำนองจะกลับเข้าสู่โหมดของกลุ่มเสียงหลักในห้องที่ 33 โดยการเล่นคอร์ดในมือซ้ายจะลดระดับความเร็วลงมา เพราะมีการเปลี่ยนลักษณะรูปแบบจังหวะจากโน้ตตัวเข็บต 1 ขึ้นมาเป็นโน้ตตัวดำ แต่แนวทำนองในมือขวาจะเพิ่มระดับความเร็วมากขึ้น เพราะเปลี่ยนลักษณะรูปแบบจังหวะจากโน้ตตัวเข็บต 2 ขึ้นเป็นโน้ตตัวเข็บต 3 ขึ้น ทำให้เนื้อดนตรีในช่วงนี้มีความกระชับเพิ่มมากขึ้นกว่าตอนที่ผ่านมา

ตัวอย่างที่ 96 การกลับมาของแนวทำนองหลัก

33

mf

ในข้อที่ 41 การเล่นคอร์ดในมือซ้ายจะมีลักษณะรูปแบบจังหวะที่เร็วที่ขึ้น โดยเปลี่ยนจากการเล่นโน้ตตัวดำมาเป็นโน้ตตัวเข้บิต 2 ชั้น ส่งผลให้เนื้อดนตรีในช่วงนี้มีความหนาแน่นมากที่สุด ในบทเพลง อีกทั้งดูราวกับว่าจังหวะมีความเร็วเพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งเสมือนเป็นจุดสูงสุดของบทเพลง ส่วนมือขวายังคงเล่นแนวทำนองเดิม

ตัวอย่างที่ 97 ลักษณะรูปแบบจังหวะที่เร็วขึ้นในมือซ้าย

จากนั้นบทเพลงจะย้อนต้นอีกครั้งหนึ่ง และเมื่อเล่นเที่ยวที่ 2 แล้ว แนวทำนองจะจบลงด้วยคอร์ดที่อยู่ในรูปโน้ตสามปรับ

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นระยะๆ ในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้งจังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นแบบดนตรีประสานแนว หรือโฮโมโพนี

บทเพลง Etude No.26 เน้นการฝึกการเล่นโน้ตเรียงระดับแบบคอร์ดแตกในมือขวา ส่วนในมือซ้ายช่วงต้นเพลงเป็นการฝึกการเล่นกลุ่มโน้ตแบบคอร์ดพร้อมกันทุกตัว และสำหรับในช่วงท้ายเป็นการฝึกการเล่นคอร์ดแตกแบบการกดโน้ตตัวเบสแล้วตามด้วยการกดคอร์ด ก่อนเริ่มเล่นบทเพลงควรฝึกการไล่นิ้วในบันไดเสียง D minor

27. บทเพลง Etude No.27

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง E minor โดยมีรายละเอียดรูปแบบคีตลักษณ์คือ

ตอน A1 ห้องที่ 1 – 16

ตอน A2 ห้องที่ 17 - 48

ตอน A'1 ห้องที่ 49 - 82

แนวทำนองช่วงต้นเพลงอยู่ในมือขวาเป็นการเล่นโน้ตเรียงระดับโดยมีโครงสร้างจากโน้ตในคอร์ดแตก ส่วนแนวทำนองในมือซ้ายจะเป็นใช้เสียงประสานแบบการเล่นโน้ตเป็นกลุ่มคอร์ดพร้อมกัน แนวทำนองในช่วงนี้เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด Em, E⁰, A^b, Em, F#m7, C และจบด้วยคอร์ด G+ เข้าหาคอร์ด F#⁰ 7

ตัวอย่างที่ 98 โน้ตหลักของทำนอง

Etude No.27
โน้ตหลักของทำนอง

Allegro con Brio ♩ = 132

E = Pedal Tone Chromatic Tone

โน้ตตัวแรกของแต่ละกลุ่มในมือขวานั้นเป็นโน้ตหลักของทำนอง

แนวทำนองในมือซ้ายมีลักษณะเสียงที่ไล่เรียงกันลงมา นอกจากนั้นยังมีโน้ตตัว E ซึ่งเป็นโน้ตตัวล่างสุดของคอร์ด ทำหน้าที่เป็นโน้ตเสียงค้ำ (Pedal Tone) ซึ่งลักษณะโน้ตเสียงค้ำนี้ เป็นรูปแบบหนึ่งของลักษณะสำเนียงไทยด้วย

ห้องที่ 39 – 40 เป็นการเชื่อมต่อแนวทำนองเพื่อเข้าหาแนวทำนองช่วงต่อไปในห้องที่ 41 เป็นการสลับแนวทำนองและเสียงประสานระหว่างมือขวาและมือซ้าย โดยมือซ้ายเล่นแนวทำนองที่มีโครงสร้างจากโน้ตในคอร์ดแตก ส่วนมือขวาเล่นโน้ตในคอร์ดพร้อมกัน

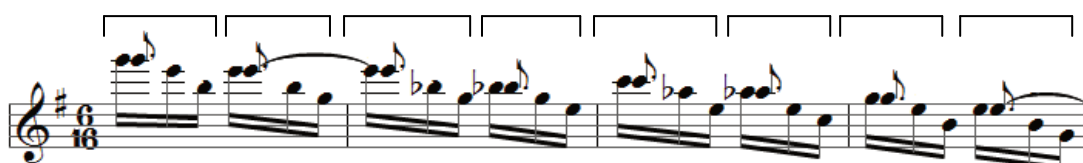
ตัวอย่างที่ 99 การสลับแนวทำนอง

ห้องที่ 49 เป็นการเล่นแนวทำนองและเสียงประสานที่มีโครงสร้างจากโน้ตในคอร์ดแตกพร้อมกันทั้ง 2 มือ โดยแนวโน้ตจะเรียงจากเสียงสูงลงมาหาเสียงต่ำ แล้วย้อนกลับจากเสียงต่ำขึ้นไปหาเสียงสูง โดยลักษณะดังกล่าวเป็นการใช้เทคนิคในการพัฒนาประโยคเพลงแบบห่วงลำดับทำนอง กล่าวคือ เป็นการซ้ำแนวทำนองแต่อยู่ในระดับเสียงที่ต่างกัน

ตัวอย่างที่ 100 โครงสร้างจากโน้ตในคอร์ดแตก

หลังจากนั้นจะกลับเข้าสู่แนวทำนองหลักอีกครั้งในช่วงท้ายเพลง

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นเป็นระยะๆ ในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้ง จังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นแบบดนตรีประสานแนว หรือไฮโมโฟนี

บทเพลง Etude No.27 เน้นการฝึกการเล่นทั้งโน้ตเรียงระดับแบบคอร์ดแตก และการเล่น กลุ่มโน้ตแบบคอร์ดพร้อมกันทุกตัว ก่อนเริ่มเล่นบทเพลง Etude No.27 ควรฝึกการไล่โน้ตใน บันไดเสียง E minor

28. บทเพลง Etude No.28

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง G minor โดยคีตลักษณะในบทเพลงนี้มีรายละเอียดดังนี้

ตอน A1 ห้องที่ 1 – 24

ช่วงเชื่อม ห้องที่ 25 - 28

ตอน A' ห้องที่ 29 – 39

แนวทำนองในมือซ้ายมีลักษณะของการเล่นโน้ตเป็นกลุ่มโดยมีโครงสร้างจากโน้ตในบันได เสียงแบบเรียงเสียง และบันไดเสียงแบบครึ่งเสียง โดยมากจะเป็นโน้ตที่เป็นขั้นคู่ที่เล่นพร้อมกัน การประสานเสียงในมือขวามีลักษณะการเล่นโน้ตเรียงระดับเป็นทั้งจากโครงสร้างของคอร์ดแตก และโน้ตแยก แนวทำนองในช่วงนี้เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด Gm, Dm, D⁰, D และจบด้วย คอร์ด Gm เข้าหาคอร์ด A7

ตัวอย่างที่ 101 แนวทำนองหลัก

Etude No.28

Allegretto con Grazia ♩ = 95
8va

No.28

Measures 1-6 of Etude No. 28. The score shows a treble and bass clef. The right hand has a melodic line with fingerings (1-5) and accents. The left hand has a bass line with chords and fingerings. Chord symbols Gm : i, V, V⁰, V¹¹, and iv⁶ are indicated below the bass line. A dynamic marking *f* is present at the start.

ลักษณะรูปแบบจังหวะในท้องที่ 25 – 28 ส่วนมากเป็นโน้ตตัวดำและโน้ตตัวเข็บบีต 1 ชั้น ทำให้ดูเหมือนบทเพลงมีอัตราจังหวะที่ช้าลง

ตัวอย่างที่ 102 ท้องที่ 25 – 28 การเปลี่ยนลักษณะจังหวะ

Measures 23-28 of Etude No. 28. The score shows a treble and bass clef. The right hand has a melodic line with fingerings and a dynamic marking *p*. The left hand has a bass line with chords and fingerings. A dynamic marking 8va is present at the top right.

ในช่วงท้ายของบทเพลงตั้งแต่ท้องที่ 29 นั้น มือขวายังคงมีรูปแบบลักษณะจังหวะเหมือนช่วงต้นบทเพลง แต่จะเปลี่ยนบทบาทกลายเป็นแนวทำนอง โดยโน้ตตัวแรกของแต่ละกลุ่มในมือ

ขวานั้นเป็นโน้ตหลักของท่านอง ส่วนมือซ้ายจะเปลี่ยนเป็นแนวประสานในรูปแบบของการบรรเลง
คลอประกอบประเภทคอร์ดแตกแบบการกดโน้ตตัวเบสแล้วตามด้วยการกดคอร์ด

ตัวอย่างที่ 103 ห้องที่ 29 โน้ตหลักของท่านอง และแนวบรรเลงประกอบ

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นในแนวทำนองหลักของบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่
เหมือนกันทั้งจังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

นอกจากนั้นในบทเพลงนี้ยังปรากฏหน่วยทำนองย่อยรองด้วย โดยมีลักษณะดังนี้

ซึ่งหน่วยทำนองย่อยรองนี้ปรากฏขึ้นในช่วงการพัฒนาแนวทำนองของบทเพลง โดยมีลักษณะ
ทำนองและจังหวะที่น่าสนใจ

เนื่อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นแบบดนตรีประสานแนว หรือโฮโมโฟนี ยกเว้นในช่วง Transition ที่มีลักษณะเป็นแบบดนตรีหลากหลายแนว หรือ โพลีโฟนี

บทเพลง Etude No.28 เน้นการฝึกการเล่นโน้ตที่เป็นขั้นคู่พร้อมกันในมือซ้ายส่วนในมือขวาเน้นการฝึกการเล่นโน้ตแยก ก่อนเริ่มเล่นบทเพลง Etude No.28 ควรฝึกการไล่โน้ตในบันไดเสียง G minor

29. บทเพลง Etude No.29

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง G Major โดยคีตลักษณ์บทเพลง Etude No.29 มีโครงสร้างดังนี้

ตอน A1	ห้องที่ 1 – 16
ตอน A2	ห้องที่ 17 – 32
ตอน A'1	ห้องที่ 33 – 40
ตอน A3	ห้องที่ 41 – 52
ตอน A''1	ห้องที่ 55 – 62
Codetta	ห้องที่ 63 – 66

ทำนองในแนวมือขวาสร้างขึ้นโดยใช้หลักการพื้นฐานของบันไดเสียง D Mixolydian โดยมีการประสานเสียงในรูปของการเล่นโน้ตเป็นกลุ่มจากโน้ตในคอร์ด ส่วนในมือซ้ายก็มีการประสานเสียงในรูปของการเล่นโน้ตเป็นกลุ่มจากโน้ตในคอร์ดเช่นเดียวกัน เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด G และจบประโยคเพลงด้วยคอร์ดคู่สามเรียงซ้อนประเภทคอร์ดทาบ 11 คือคอร์ด D11 เข้าหา คอร์ด G

ตัวอย่างที่ 104 ช่วงเริ่มต้นของบทเพลง

Etude No.29

Moderato ♩ = 88

G: I V⁶ I⁶ I vii⁷ I ii⁰ I⁶ IV V IV⁶ V I

บทเพลงนี้มีการนำเสนอแนวทำนองและมีการเปลี่ยนไปยังโหมดของกลุ่มเสียงต่างๆ ดังนี้

ท่อน A1 เป็นโหมดของกลุ่มเสียงหลัก

ท่อน A2 เป็นโหมดของกลุ่มเสียงที่เป็น Relative Minor

ท่อน A'1 เป็นโหมดของกลุ่มเสียงหลัก

ท่อน A3 เป็นโหมดของกลุ่มเสียงหลัก

ท่อน A''1 เป็นโหมดของกลุ่มเสียงหลัก

Codetta เป็นโหมดของกลุ่มเสียงหลักที่มีการดำเนินทำนองและเสียงประสานแบบ

สวนทางและจบลงด้วยคอร์ด

ตัวอย่างที่ 105 ช่วง Coda

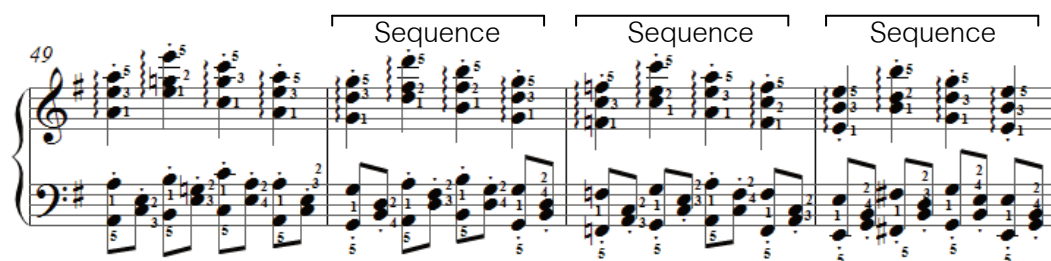
กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นในแนวทำนองหลักของบทเพลง และยังปรากฏขึ้นเป็นในช่วงตอนท้ายของบทเพลงในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้งจังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

บทเพลงนี้มีการใช้เทคนิคในการพัฒนาประโยคเพลงแบบห่วงลำดับทำนองในแนวทำนองตอน A3 กล่าวคือ เป็นการซ้ำแนวทำนองแต่อยู่ในระดับเสียงที่ต่างกัน

ตัวอย่างที่ 106 เทคนิคห่วงลำดับทำนอง

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นทั้งแบบดนตรีประสานแนว หรือไฮโมโฟนี และดนตรีหลากหลาย หรือโพลิโฟนี

บทเพลง Etude No.29 เน้นการฝึกการเล่นนิ้วเป็นกลุ่มทั้งในมือซ้ายและมือขวา ก่อนเริ่มเล่นบทเพลงควรฝึกการเล่นนิ้วในบันไดเสียง G Major

30. บทเพลง Etude No.30

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง C Major โดยบทเพลงนี้มีรายละเอียดรูปแบบคีตลักษณ์คือ
 ตอน A1 ห้องที่ 1 – 9
 ตอน A2 ห้องที่ 10 – 19
 ตอน A'1 ห้องที่ 20 – 32

บทเพลงนี้มีลักษณะที่เด่นชัดคือ แนวทำนองในมือขวาเป็นลักษณะของการเล่นโน้ตเรียงระดับโดยมีโครงสร้างจากโน้ตในคอร์ดแตกไล่เสียงขึ้นและลง และบันไดเสียงแบบเพนตาโทนิคในช่วงเริ่มต้นและจบประโยคเพลง โดยอาศัยเทคนิคในการพัฒนาประโยคเพลงในเรื่องการถอยหลัง (Retrograde) กล่าวคือ เป็นการนำทำนองในส่วนของการไล่โน้ตขึ้นมาเรียงใหม่จากโน้ตตัวสุดท้ายย้อนกลับไปหาโน้ตตัวแรก ส่วนแนวทำนองในมือซ้ายจะเป็นใช้เสียงประสานแบบการสอดทำนองเพลงในรูปของการเล่นโน้ตเป็นกลุ่มพร้อมกันในขั้นคู่สมบุรณ์ คู่ 8 เริ่มต้นประโยคเพลงด้วยคอร์ด C, A^b7 และจบประโยคเพลงด้วยคอร์ดเพิ่มโน้ตขึ้นคู่หกทั้งคอร์ด d[♭]7 และคอร์ด G add6

ตัวอย่างที่ 107 ทำนองหลักของบทเพลง

Etude No.30

Andantino ♩ = 80

Retrograde No.30

I

2

$bVI7$

3

$ii\ 7$

4

V add6

ห้องที่ 14 – 19 ยังคงมีลักษณะของแนวทำนองดังที่ได้กล่าวไว้ แต่จะมีรูปแบบหัวทำนองที่ไล่เรียงกันลงมาตามลำดับที่ละครึ่งเสียง

ตัวอย่างที่ 108 แนวห้วงทำนองที่ไล่เรียงกันลงมาตามลำดับทีละครึ่งเสียง

13

15

*Chromatic Bass

แนวทำนองในมือขวาของห้องสุดท้ายของบทเพลงเป็นลักษณะของการเล่นคอร์ดที่กดพร้อมกัน โดยมีเสียงประสานอยู่บนโครงสร้างของบันไดเสียงเพนตาโทนิค

ตัวอย่างที่ 109 คอร์ดบนโครงสร้างของบันไดเสียงเพนตาโทนิคในห้องสุดท้าย

31

33

rit. ff

กลุ่มหน่วยทำนองย่อยเอกที่สำคัญในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็น

31

33

ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแสดงให้เห็นในแนวทำนองหลักของบทเพลง และยังปรากฏขึ้นเป็นในช่วงตอนท้ายของบทเพลงในบทเพลง ทั้งในรูปแบบที่เหมือนกันทั้งจังหวะและทำนอง และในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

บทเพลงนี้มีการใช้เทคนิคในการพัฒนาประโยคเพลงแบบห้วงลำดับทำนองในแนวทำนองตอน C1 กล่าวคือ เป็นการซ้ำแนวทำนองแต่อยู่ในระดับเสียงที่ต่างกัน

ตัวอย่างที่ 110 เทคนิคห้วงลำดับทำนอง

เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้มีลักษณะเป็นแบบดนตรีประสานแนว หรือโฮโมโพนี

บทเพลง Etude No.30 เน้นการเล่นโน้ตเรียงระดับแบบคอร์ดแตกในมือขวา ส่วนในมือซ้ายเป็นรูปแบบของการเล่นโน้ตเป็นกลุ่มในรูปขั้วคู่สมบุรณ์ คู่ 8 ก่อนเริ่มเล่นบทเพลงควรฝึกการไล่นิ้วในบันไดเสียง C Major

บทที่ 4

สรุปและข้อเสนอแนะ

การเล่นเปียโนให้เกิดความไพเราะนั้น ผู้เล่นต้องมีความเข้าใจและมีเทคนิคการเล่นที่สมบูรณ์ถูกต้อง ซึ่งเทคนิคการเล่นเหล่านี้นักเปียโนต้องได้รับการฝึกฝน บทเพลงฝึกเทคนิคเปียโนที่พบในปัจจุบันมักบรรเลงได้ยาก จึงเหมาะสำหรับนักเปียโนในระดับขั้นสูงเท่านั้น นอกจากนี้ บทเพลงเหล่านี้เป็นผลงานของนักประพันธ์ที่มีชื่อเสียงชาวตะวันตก ทำให้นักเปียโนชาวไทยที่ใช้บทเพลงฝึกเทคนิคเหล่านี้อาจไม่สามารถเข้าใจได้อย่างลึกซึ้งในวัฒนธรรมเหล่านั้น ดังนั้น การมีบทเพลงฝึกเทคนิคเปียโนที่แสดงออกถึงความเป็นไทยหรือสำเนียงไทยจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น เพื่อเป็นการสืบสานปรัชญาและวัฒนธรรมแบบไทยสู่นักเปียโนและผู้ฟังรุ่นใหม่

งานวิจัยนี้นำเสนอบทเพลงฝึกเทคนิคเปียโนสำเนียงไทย อีกทั้งยังมีการรวบรวมข้อมูลเทคนิคการเล่นเปียโนด้วย โดยจากการศึกษาพบว่าเทคนิคเปียโนที่สำคัญแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ 1. การเล่นกลุ่มนิ้วต 2. การเล่นนิ้วตเรียงระดับ ได้แก่ การเล่นบันไดเสียงเรียงเสียง, การเล่นบันไดเสียงแบบครึ่งเสียง, การเล่นนิ้วตแยก และการเล่นแนวทำนอง 3. การเล่นคุณลักษณะเสียง ได้แก่ การเล่นเชื่อมต่อกันระหว่างนิ้วต, การเล่นที่ไม่เชื่อมต่อกันระหว่างนิ้วต และการเล่นเสียงสั้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ศึกษาหลักการของบทเพลงสำเนียงไทยและการประสานเสียงของดนตรีไทยเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการประพันธ์บทเพลงอีกด้วย

งานวิจัยนี้นำเสนอบทเพลงฝึกเทคนิคเปียโนที่ประพันธ์ขึ้นใหม่จำนวนทั้งสิ้น 30 บทเพลง จำแนกตามเทคนิคที่ต้องการพัฒนาออกเป็น 3 เทคนิค คือเทคนิคการเล่นกลุ่มนิ้วตตั้งแต่ 2 ตัวไปจนถึงกลุ่มใหญ่, เทคนิคการเล่นนิ้วตเรียงระดับ และเทคนิคการเล่นคุณลักษณะเสียงแบบต่างๆ บทเพลงในงานวิจัยนี้ได้รับการประพันธ์ขึ้นโดยได้รับแรงบันดาลใจจากการฟังเพลงไทย กล่าวคือเมื่อได้ฟังเสียงบทเพลงในงานวิจัยนี้แล้ว จะมีความรู้สึกเหมือนฟังเพลงไทย เสียงของบทเพลงที่แสดงออกมาในงานวิจัยนี้สามารถรับรู้ได้ถึงอรรถรสของสำเนียงไทย อีกทั้งผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการประพันธ์ตามรูปแบบมาตรฐาน จึงทำให้ได้บทเพลงที่ทั้งผู้เริ่มเล่นหรือผู้เล่นที่มีฝีมืออยู่ระดับชั้นกลางสามารถเล่นได้ โดยผู้เล่นสามารถเลือกบทเพลงให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของตนเอง แต่ละบทเพลงจะมีคำอธิบายและข้อเสนอแนะในการเล่นที่ช่วยให้ผู้เล่นเข้าใจวิธีการฝึกในแต่ละบทเพลงได้เป็นอย่างดี ผลที่ได้จากงานวิจัยนี้ทำให้นักเปียโนชาวไทยมีบทเพลงฝึกเปียโนที่แสดงออกถึงวัฒนธรรมไทย และสามารถฝึกเล่นบทเพลงได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้องค์ความรู้

เกี่ยวกับการพัฒนาเทคนิคการเล่นเปียโนที่พบในงานวิจัยนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการจัดทำหนังสือเรียนเปียโนที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาศักยภาพนักเปียโนชาวไทยต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2552). พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Baik, J. (2009). György Ligeti'S Piano Études: A Polyhythmic Study. [Online].

Available from: <http://etd.lib.fsu.edu/theses/available/etd-04272009-000349/unrestricted/BaikJTreatise.pdf>. [2011, June 5]

Friskin, J and Freundli, I. (1973). Music for the Piano. New York:

Dover Publications, INC.

Glover, A. (2003). An Annotated Catalogue of the Major Piano Works of

Sergei Rachmaninoff. Available from: http://etd.lib.fsu.edu/theses/available/etd-08262003-154535/unrestricted/07_moments_musicaux.pdf [2011, June 5]

Kentner, L. (1991). Piano. Great Britain: Halstan & Co Ltd, Amersham, Bucks.

Tran, A. (1999). Etudes. [Online]. Available from:

<http://www.ourchopin.com/analysis/etude.html>. [2011, June 5]

Weber, S. (1993). Principles of Organization in Piano Etudes: An Analytical

Study with Application Through Original Compositions. Available from: <http://etd.lib.ttu.edu/theses/available/etd-02262009-31295009300566/unrestricted/31295009300566.pdf>. [2011, June 5]

Wikipedia Foundations. (2011). Béla Bartók [Online]. Available from:

http://en.wikipedia.org/wiki/B%C3%A9la_Bart%C3%B3k. [2011, June 5]

Wikipedia Foundations. (2011). Carl Czerny. [Online]. Available from:

http://en.wikipedia.org/wiki/Carl_Czerny. [2011, June 5]

Wikipedia Foundations. (2011). Etudes – Chopin. [Online]. Available from:

[http://en.wikipedia.org/wiki/%C3%89tudes_\(Chopin\)](http://en.wikipedia.org/wiki/%C3%89tudes_(Chopin)). [2011, June 5]

Wikipedia Foundations. (2011). Études (Ligeti) [Online]. Available from:

[http://en.wikipedia.org/wiki/%C3%89tudes_\(Ligeti\)](http://en.wikipedia.org/wiki/%C3%89tudes_(Ligeti)). [2011, June 5]

Wikipedia Foundations. (2011). Étude Op.2 No.1 (Scriabin) [Online]. Available from:

[http://en.wikipedia.org/wiki/%C3%89tude_Op.2_No.1_\(Scriabin\)](http://en.wikipedia.org/wiki/%C3%89tude_Op.2_No.1_(Scriabin)). [2011, June 5]

Wikipedia Foundations. (2011). Étude Op.8 No.12 (Scriabin). [Online]. Available from:

[http://en.wikipedia.org/wiki/Etude_Op.8_No.12_\(Scriabin\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Etude_Op.8_No.12_(Scriabin)). [2011, June 5]

Wikipedia Foundations. (2011). Sergei Rachmaninoff. [Online]. Available from:

http://wikipedia.org/wiki/Sergei_Rachmaninoff#Compositional_style.

[2011, June 5]

ภาคผนวก